

Clavis

Singulariter

المِفْتَاحُ
لِلْمِفْتَاحِ
لِلْمِفْتَاحِ
المِفْتَاحِ
يَا مِفْتَاحُ
مِنَ المِفْتَاحِ

مِفْتَاحُ
مِفْتَاحِ
مِفْتَاحِ
مِفْتَاحًا
يَا مِفْتَاحُ
مِنَ مِفْتَاحِ

et dualiter

المِفْتَاحَانِ
لِلْمِفْتَاحَيْنِ
لِلْمِفْتَاحَيْنِ
المِفْتَاحَانِ
يَا مِفْتَاحَانِ
مِنَ المِفْتَاحَيْنِ

مِفْتَاحَانِ
مِفْتَاحَيْنِ
مِفْتَاحَيْنِ
مِفْتَاحَانِ
يَا مِفْتَاحَانِ
مِنَ مِفْتَاحَيْنِ

et pluraliter

المِفْتَاحَاتِ
لِلْمِفْتَاحَاتِ

المِفْتَاحَاتِ
لِلْمِفْتَاحَاتِ

لِمَفَاتِيحٍ	لِلْمَفَاتِيحِ
مِفَاتِيحًا	الْمَفَاتِيحِ
يَا مِفَاتِيحَ	يَا مِفَاتِيحِ
مِن مِفَاتِيحٍ	مِن الْمَفَاتِيحِ

et hoc modo ~~et~~ alia nomina huius similia declinata sunt sed
ad alia

singulariter

سِيحٌ	السَّيْحِ
لِسِيحٍ	لِلسَّيْحِ
لِسِيحٍ	لِلسَّيْحِ
سِيحًا	السَّيْحِ
يَا سِيحَ	يَا سِيحِ
مِن سِيحٍ	مِن السَّيْحِ

et dualiter

سِيحَانِ	السَّيْحَانِ
لِسِيحَيْنِ	لِلسَّيْحَيْنِ
لِسِيحَيْنِ	لِلسَّيْحَيْنِ

السَّيْحَانِ
يَا سَيْحَانِ
مِنَ السَّيْحَانِ

سَيْحَانِ
يَا سَيْحَانِ
مِنَ سَيْحَانِ

et pluraliter

الْأَسْيَاحِ
لِلْأَسْيَاحِ
لِلْأَسْيَاحِ
الْأَسْيَاحِ
يَا أَسْيَاحِ
مِنَ الْأَسْيَاحِ

الْأَسْيَاحِ
لِلْأَسْيَاحِ
لِلْأَسْيَاحِ
الْأَسْيَاحِ
يَا أَسْيَاحِ
مِنَ الْأَسْيَاحِ

Sunt praeterea nomina instrumentalia forma ex verbis def-
finitibus. id est ex illis habetibus in fine litteram Je vel aleph
quiescentes tunc illud nomen est indeclinabile, ut a verbo *Kasa*
هو رسي hoc est dimittere anchoram in mare. fit nomen رسي

Messa que est anchora

Singulariter

الموسى و المرسات
Anchora مرسات

لِلْمُرْسِي	لِلْمُرْسَاتِ
لِلْمُرْسِي	لِلْمُرْسَاتِ
مُرْسَا	الْمُرْسَاتِ
يَا مِرْسَاتِ	يَا مِرْسِي
مِن مِرْسِي	مِن مِرْسَاتِ

et dualiter

مِرْسَاتَانِ	الْمِرْسَاتَانِ
لِمِرْسَاتَيْنِ	لِلْمِرْسَاتَيْنِ
لِمِرْسَاتَيْنِ	لِلْمِرْسَاتَيْنِ
مِرْسَاتَانِ	الْمِرْسَاتَانِ
يَا مِرْسَاتَيْنِ	يَا مِرْسَاتَانِ
مِن مِرْسَاتَيْنِ	مِن الْمِرْسَاتَيْنِ

et pluraliter

مِرْسِي	الْمِرْسِي
مِرْسِي	لِلْمِرْسِي
مِرْسِي	لِلْمِرْسِي
مِرْسِي	الْمِرْسِي

يَا مَرَّاسِي
مِنْ مَرَّاسِي

يَا مَرَّاسِي
مِنْ مَرَّاسِي

similiter oia nomina in humetalia uel declinatur uel ad alia
nomina

finis nominis in humetalis

De nomine locali quod uocatur Es mulmacani

Sunt nomina praeterea uocata apud Arabes ^{اسماء الزمان والمكان} اسماء الزمان والمكان
Asmau zamani uel macani. id est nomina temporis et loci quae
significat locum uel tempus in quibus fit auxilium et habet formam
superiorem id est instrumentalis, solum uariatur in uocali posita
supra primam litteram, quia in nomine instrumentali ponitur
sub littera mim uocalis, a casri et in isto nomine ponitur uo-
calis, alphathhi. hoc modo ^{منصرون} منصورon. id est tempus
uel locum quibus fit auxilium. et a uerbo ^{وضع} وُضِعْ uadhac
id est ponere. formatur nomen ^{موضع} موضع Maudheon. id est
locum. et uic a uerbo ^{كان} كان cana. id est fuit. fit nomen
^{مكان} مكان Macanon. hoc est locus. et a uerbo ^{سجد} سجدا fit

ماجيادا hoc est adorare. unde formatur nomen ex illo
 uerbo **مَجِيدٌ** Magiādo id est locus adorandi et sic uocatur tē-
 plu Maunmetanorū. et a uerbo **جَمَعَ** giāmaa hoc est cōgre-
 gare fit nomē **مَجْمَعٌ** Magmaon id est locus uel tēpus quo
 fit cōgregatio. et sic a uerbo **قَتَلَ** Katala hoc est ucidere.
 et a uerbo **قَاتَلَ** Katala hoc est pugnare. fit nomē ex illi-
 duobus **مَقَاتِلٌ** Makatalon id est locus uel tēpus pugne sed ad dec-
 linationē

Singulariter

Locus

مَوْضِعٌ	المَوْضِعُ
بِمَوْضِعٍ	بِالمَوْضِعِ
فِي مَوْضِعٍ	فِي المَوْضِعِ
مَوْضِعًا	المَوْضِعَ
يَا مَوْضِعًا	يَا مَوْضِعَ
مِنَ المَوْضِعِ	مِنَ المَوْضِعِ

et dualiter

مَوْضِعَانِ	المَوْضِعَانِ
--------------------	----------------------

المَوْضِعَيْنِ	المَوْضِعَيْنِ
لِلْمَوْضِعَيْنِ	لِلْمَوْضِعَيْنِ
مَوْضِعَانِ	مَوْضِعَانِ
يَا مَوْضِعَانِ	يَا مَوْضِعَانِ
مِنْ مَوْضِعَيْنِ	مِنْ مَوْضِعَيْنِ
<i>et pluraliter</i>	

مَوَاضِعُ	المَوَاضِعُ
لِمَوَاضِعٍ	لِلْمَوَاضِعِ
لِمَوَاضِعٍ	لِلْمَوَاضِعِ
مَوَاضِعٍ	المَوَاضِعِ
يَا مَوَاضِعِ	يَا مَوَاضِعِ
مِنْ مَوَاضِعٍ	مِنْ المَوَاضِعِ

similiter a verbo كان *canā fit aliud* مكان *Ma-*
non, et sic declinabitur.

Singulariter

مَكَانٌ	المَكَانُ
مَكَانٍ	لِلْمَكَانِ

لِلْمَكَانِ
الْمَكَانِ
يَا مَكَانَ
مِنَ الْمَكَانِ

بِالْمَكَانِ
مَكَانًا
يَا مَكَانَ
مِنَ مَكَانٍ

et dualiter

المكانان
لِلْمَكَانَيْنِ
لِلْمَكَانَيْنِ
الْمَكَانَانِ
يَا مَكَانَانِ
مِنَ الْمَكَانَيْنِ

مَكَانَانِ
بِالْمَكَانَيْنِ
بِالْمَكَانَيْنِ
مَكَانَانِ
يَا مَكَانَانِ
مِنَ مَكَانَيْنِ

et pluraliter

الْأَمَاكِنُ
لِلْأَمَاكِينِ
لِلْأَمَاكِينِ
الْأَمَاكِنُ
يَا أَمَاكِنَ

أَمَاكِنُ
لِأَمَاكِينِ
لِأَمَاكِينِ
أَمَاكِنًا
يَا أَمَاكِنَ

مِنَ الْأَمَاكِرِ مِّنْ أَمَاكِرٍ

et sic sunt uerba similia declinata que sunt plurima, et sunt nomina loci, deinde sequitur nomen formatum a uerbo gramma id est congregare, et nomen fit **مَجْمَعٌ** Magmaon - id est congregatio, et coactio, et sic declinat

Singulariter

مَجْمَعٌ
لِلْمَجْمَعِ
لِلْمَجْمَعِ
لِلْمَجْمَعِ
مَجْمَعًا
يَا مَجْمَعُ
مِنَ الْمَجْمَعِ

المجموع
للمجمع
للمجمع
للمجمع
المجمع
يا مجمع
من المجمع

et dualiter

مَجْمَعَانِ
لِلْمَجْمَعَيْنِ
لِلْمَجْمَعَيْنِ
مَجْمَعَانِ

المجمعان
للمجمعين
للمجمعين
المجمعان

يَا جَمْعَانِ
مِنَ الْجَمْعَيْنِ

يَا جَمْعَانِ
مِنَ الْجَمْعَيْنِ

et pluraliter

الْمَجَامِعُ
لِلْمَجَامِعِ
لِلْمَجَامِعِ
الْمَجَامِعِ
يَا مَجَامِعَ
مِنَ الْمَجَامِعِ

مَجَامِعُ
لِمَجَامِعِ
لِمَجَامِعِ
مَجَامِعًا
يَا مَجَامِعًا
مِنَ مَجَامِعِ

Et hoc modo fit modus declinandi nomini singulari مسجد

Masjidat. hoc est septem. et duale مسجدان Masjidani.

et plurale مساجد Masajidon.

similiter nome almasfati. id est locus vel tempus uisionis et sic

declinabit مَقَاتِلُ Masfaton. et duale est مَقَاتِلَانِ

Masfatani. et plurale. est مَقَاتِيلُ Masfatilon et alia huius

declinationi similia

similiter nomini temporis et loci

De nomine frequentatiuo

Nomine frequentatiuum est illud quod Arabes utuntur quando est ap=
plicatum arti uel officii uel negotij, uel bigratiu a uerbo **نَصَرَ**

Nasara fit nomine frequentatiuum **نَصَّارٌ** Nasaron. id est
ille qui frequentissime adiuuat, et differt a participio agere hoc
modo **نَاصِرٌ** Nasero id est iuuans, sed de una uice uel duobus

sed nasaro **نَصَرَ** quasi ut illius exercituum et ars, similiter
nomina artificum **نَصَرَ** uel bigratiu a uerbo **خَيَّطَ**

Chajata. hoc est uere. fit frequentatiuum **خَيَّاطٌ** (chajato

id est intor. et a uerbo **طَبَخَ** Tabacha. hoc est coquere.

unde fit frequentatiuum **طَبَّاحٌ** Tabbacho id est coquus.

et similia, et aliquando uerituy participium profrequentatiuum. uti

est a uerbo **صَنَعَ** sanaa. hoc est operari. unde fit frequenta-

tiuum e participio hoc modo **صَانِعٌ** saneon. hoc est opifex

et a uerbo **صَاغَ** saja hoc est operari aurum et argentum. unde

fit frequentatiuum e participio **صَاغِعٌ** saiegon. hoc est

aurifex, et similia. finis

De nomine agente patiente

Nomē agēs patiens formatur supra formā فَعِيلٍ L'haey=

len: uti a verbo Natara formatur nomē agēs patiens

نَحْيِيرٌ Nacyron - id est iuuas adiutus et similia et aliqñ

est agēs absolute et sic declinabitur

Singulariter

Iuuas. adiutus

نَحْيِيرٌ

النَّحْيِيرُ

لِنَحْيِيرٍ

لِلنَّحْيِيرِ

لِنَحْيِيرٍ

لِلنَّحْيِيرِ

نَحْيِيرًا

النَّحْيِيرَ

يَا نَحْيِيرُ

يَا نَحْيِيرُ

مِنَ النَّحْيِيرِ

مِنَ نَحْيِيرٍ

et dualiter

نَحْيِيرَانِ

النَّحْيِيرَانِ

لِنَحْيِيرَيْنِ

لِلنَّحْيِيرَيْنِ

لِنَحْيِيرَيْنِ

لِلنَّحْيِيرَيْنِ

نَحْيِيرَانِ

النَّحْيِيرَانِ

يَا نَصِيرَانِ
مِنَ النَّصِيرِينَ

et pluraliter

نَصِيرُونَ
لِلنَّصِيرِينَ
لِلنَّصِيرِينَ
نَصِيرِينَ
يَا نَصِيرِينَ
مِنَ النَّصِيرِينَ

يَا نَصِيرَانِ
مِنَ النَّصِيرِينَ

النَّصِيرُونَ
لِلنَّصِيرِينَ
لِلنَّصِيرِينَ
النَّصِيرِينَ
يَا نَصِيرِينَ
مِنَ النَّصِيرِينَ

Et femininum istius nominis fit hoc modo singulariter .

نَصِيرَةٌ Nasiraton . id est iuuas adiuta . et duale .

نَصِيرَاتُ Nasiratani . et pluraliter

Nasiraton . et similia - finis

De nomine patietis agente

Nome patietis agens formatur secundu formam **فَعُولٍ**

Phaulen . uti e uerbo Nasara fit nome patietis agens hoc modo

نَصِيرُونَ Nasiron . id est adiutus iuuas . et duale .

نُصُورَاتُ Navirāni. et plurale نُصُورَاتِ

Navirāna. et foeminine regulare hoc modo declinabitur.

نُصُورَةٌ Naviratōn. adīta iuvans. et dualiter

نُصُورَاتُ Naviratāni. et plurale نُصُورَاتِ

Naviratōn. et ٢

sed iā satis est de nomine

finis

De secunda orationis parte

Secunda pars orationis apud Latinos est pronome, secundum
Arabes uero est in nomine et illius pars et arabes diuidit

illud in tres partes, et uocat prima **الاسم الظاهر**
Es mulatiuati uel **الاسم المضمون** Alismulmotha =
mu id est pronome demonstratiu, altera uero uocatur.

الاسم الظاهر Alismuzza haeru, id est nome manifestu
quod est ego et tu et qui que quod. et similia. tertia uero pars

uocat **الاسم المضمون** Alismulmodmaru. hoc est nomen
absconditu, id est nome affixu uerbo uel nomini quo etia u-
tuntur Hebraei et Chaldei etia, de quo pro loco

De pronome demonstratiua

Pronome demonstratiua, uel erit masculinu singulare uel
foemininu singulare, uel duale masculinu. uel duale
foemininu, uel plurale foemininu, uel masculinum
uel plurale comune foeminino et masculino uerbigratia
1) D ha. id est iste, masculinu singulare. et 2) D hi et

ذه Dhēh. et تي Ti. et تا Ta et hęc quatuor particule sūt rē-
 gularij foeminini; et oēs significāt ista. et duale formatur ex
 istis particulis, primū duale masculini ex rēgulari ذه Dhā
 hoc modo formatur ذان Dhāni. id est isti duo. et dua-
 le foemininū formatur tān ex particula تا Ta. et fit hoc
 modo تان Tāni; et sonat iste duo. neg. formatur duale nūi
 ex ista particula, et quādo ista duo pronomina, sūt casus geniti-
 vi vel dativi vel ablativi, tūc illa littera aleph mutabitur in
 Je. uti est in ذين Dhayni. id est istos duo, et foemi-
 ninū est تين Tayni. hoc est istas duas, et plurale est
 commune, uti est اولاء Uulāi; id est isti, vel iste.

Sciēdū autem quod nomē demonstratiuū sive apud oēs grāmaticos
 est eius speciei, id est propinquū pronomē, et mediū et longinquū
 et quia ista varietas nō observatur apud auctores, et causat cōfus-
 ionē dicemus tān de duobus, id est de propinquiori et longinquiori

De longinquiori

Quādo volumus formare pronomē demonstratiuū longinquum

ingemus illud littere ع caph absq. lam, et dicemus quando ui-
 debimus aliquem, uel ut homo, uel alia res, ذ Dhāca
 et أولاً Ulaica. id est ille, et potest etiā adiungi littere lam
 et caph. et dicemus ذ Dhāleca, et أولاً ulaleca ista pronomi-
 na idē significāt id est ذ Dhāleca, et أولاً ulaleca
 Et ex isto cognoscitur quod pronome propinquior est illud qui
 nō adiungit neg. littera caph neg. la, et est pronome a tediū, de
 id est ذ Dha, et cognūtia. praeterea est nome demonstratiuū
 هَذَا Hādha nome singulare masculinum, et significat
 Hic. et هَذِهِ Hādhehi; id est Hec. et est nome singulare
 foemininū. et هَذَانِ Hādhanī; duale masculinum
 et plurale est comune utroq. generi et est هَؤُلَاءِ Ha-
 ulai, et fit cū caph adiuncta ultime littere uti مَآذِكُمْ
 Hādhaica. et plurale est هَؤُلَاءِ Haulayca, et prior dictio
 est frequentior ad ad declinationē

De declinatione nominij demonstratiui

Singulariter

Hic

ذَا

hujus

لِذَا

Huius

لِذَا

Hic

ذَا

Ohic

يَاذَا

Ab hoc

مِنْذَا

et dualiter

ذَانِ

لِذَيْنِ

لِذَيْنِ

ذَانِ

يَاذَانِ

مِنْذَيْنِ

et pluraliter

أُولَئِكَ وَأُولَئِكَ

أُولَئِكَ وَأُولَئِكَ

أُولَئِكَ وَأُولَئِكَ

أُولَىٰ أَوْلَاءٍ
 يَا أُولَىٰ وَيَا أَوْلَاءِ
 مِنَ أُولَىٰ وَمِنْ أَوْلَاءِ

et istud pronome est indeclinabile preter secundis plurali-
 lem, qui est declinabilis, et plurale nome est comune utriusq.
 generi, et istud pronome demonstratiuum est pronome propri-
 quior, sed ad foemininum. singulare foemininum quod-
 nisariu est, et sic formatur

Singulariter

Hec	تَا	رَتِي	ذَهْ	ذِي
Huius	لَتَا	لَتِي	لِذَهْ	لِذِي
Huius	لَتَا	لَتِي	لِذَهْ	لِذِي
Hanc	تَا	رَتِي	ذَهْ	ذِي
Ohec	يَا تَا	يَا رَتِي	يَا ذَهْ	يَا ذِي
A hac	مِنْ تَا	مِنْ رَتِي	مِنْ ذَهْ	مِنْ ذِي

et duale foemininum formatur, ex dictione quarta que
 est تَا, neg. ab alijs formatur

et dualiter

بَيَاتَانِ
 لَتَيْنِ
 لَتَيْنِ
 بَيَاتَانِ
 مِنْ تَيْنِ

Est plurale quod est commune tū generi masculino, tū etiā foemi-
 nino, ex oī pligratiā dicimus ^{أول الرجال} et ^{أول النساء} Oula =
 regiōlu, et Oulanneiā, id est He viri, et He mulieres,
 et alia nomina similia, quae raro sūt in usu apud auctores
 Arabes, quia frequentissimē utuntur Arabes pronomine
 هَذَا Hadha, quā alijs, et istud nomē est propinquior, et eo
 utuntur quādo erit aliquis adiūctus nobis, vel, res, tūc dic-
 emus إِنْ Dha. et Hadha. quādo fuerit loquior tūc
 erit alia pronūciatione, sed ista regula sepe in fine cōfunditur
 apud bonos auctores, etiā neg. observatur nisi rarissime.

sed propter observationem regulam grammaticalem, hic uti so-
net, et ad signum a differentia

lingulariter

Hi

ذَاكَ
لِذَاكَ
لِذَاكَ
ذَاكَ
يَا ذَاكَ
مِنْ ذَاكَ

et pluraliter

أُولَئِكَ
لِأُولَئِكَ
لِأُولَئِكَ
أُولَئِكَ
يَا أُولَئِكَ
مِنْ أُولَئِكَ

et istud pronomen caret duale, et tantum utitur illud de mas =

culiro

masculino tābū, et aliquādo addit ei littera tā, et hoc modo fit
indeclinabile

Singulares

Hic

ذَكَرَ
لِيَذَكَرَ
لِيَذَكَرَ
ذَكَرَ
يَا ذَكَرَ
مِنْ ذَكَرَ

et pluraliter

أَوْلَاكَ
لَأَوْلَاكَ
لَأَوْلَاكَ
أَوْلَاكَ
يَا أَوْلَاكَ
مِنْ أَوْلَاكَ

et hoc pronome etiā vocat loquū tamē aliquādo ponit

pro proptinone et frequentissime est in usu apud auctores
elegantes - sed ad aliud

Singulariter

Hic

Huius

Hui

huc

O hi

Ab hoc

هَذَا

هَذَا

هَذَا

هَذَا

يَا هَذَا

مِنْ هَذَا

et Dualiter

هَذَانِ

لِهَذَيْنِ

لِهَذَيْنِ

هَذَانِ

يَا هَذَانِ

مِنْ هَذَيْنِ

et pluraliter

هُوَ
لَهُ
لَهُ
هُوَ
يَا هُوَ
مِنْ هُوَ

et femininus

Hei

هِنَّ
لِهِنَّ
لِهِنَّ
هِنَّ
يَا هِنَّ
مِنْ هِنَّ

et Duale

هَاتَانِ
لَهُتَيْنِ
لَهُتَيْنِ

هَاتَانِ

هَاتَانِ
يَاهَاتَانِ
مِنْ هَاتَيْنِ

Ex pluraliter

هُوَ
لَهُ
لَهُ
هُوَ
يَاهُو
مِنْ هُوَ

sic videt alia nomina demonstrativa declinata, ut ad alia pro-
nomina, et prima ad almasuti

Nomen vel pronomen dicta almasuti, vel est sigulare
masculinum, vel sigulare femininum, vel duale mas-
culinum, vel duale femininum, vel plurale, masculinum
vel femininum. et sic declinabitur

Singulariter

Qui
Cuius
Cui
Que
Aquo

الَّذِي
لِلَّذِي
لِلَّذِي
الَّذِي
مِنَ الَّذِي

et dualiter

الَّذَانِ
لِلَّذَيْنِ
لِلَّذَيْنِ
الَّذَانِ
مِنَ الَّذَيْنِ

et pluraliter

الَّذِينَ
لِلَّذِينَ
لِلَّذِينَ
الَّذِينَ
مِنَ الَّذِينَ

Et femininus

Que
Cuius
Cui
Qua
Aqua

الَّتِي
لِلَّتِي
لِلَّتِي
لِلَّتِي
مِنَ الَّتِي

Et Dualiter

الَّتَانِ
لِلَّتَيْنِ
لِلَّتَيْنِ
الَّتَانِ
مِنَ اللَّتَيْنِ

Et pluraliter

الَّذِي
لِلَّذِي
لِلَّذِي
الَّذِي

الَّذِي
لِلَّذِي
لِلَّذِي
الَّذِي

مِنَ اللَّائِي

مِنَ اللَّائِي

De pronome qui que quod uel quid interrogatiuis quod est
etiam in declinabile

Singulariter

Quis que quod uel quid مَنْ هُوَ

مَنْ هُوَ

مَنْ هُوَ

مَنْ هُوَ

يَا مَنْ هُوَ

مَنْ هُوَ

مَنْ

مَنْ

مَنْ

مَنْ

يَا مَنْ

مَنْ

et dualiter

مَنْ هُمَا

مَنْ هُمَا

مَنْ هُمَا

مَنْ هُمَا

يَا مَنْ هُمَا

مَنْ هُمَا

Et pluraliter

مَنْ هُمْ
 مَنِ هُمْ
 مَنْ هُمْ
 مَنْ هُمْ
 مَنْ هُمْ
 مَنْ هُمْ

Et istud pronome est commune singulari masculino et
 foeminino, et duali masculino et foeminino, et plurali mas-
 culino, et foeminino, uerbigratia *جَاءَ فِي مَنْ قَامَ* uenit
 ad me qui surrexit et *جَاءَتْ فِي مَنْ قَامَتْ* uenit ad me que surrexit
 et *جَاءُوا فِي مَنْ قَامُوا* uenit ad me qui surrexerunt, et
جَاءْنَ فِي مَنْ قَامْنَ uenit ad me que surrexerunt, masculinum et foemininum
 et illi duo qui surrexerunt, et illi due que surrexerunt, et illi qui sur-
 rexerunt, masculinum et foemininum

Præterea sunt alia duo pronomina huius significationis

que sunt ¹⁰ Ma. et ¹⁰ Al. et illa dictio man. est de rationali
 nali, et ma, et est de irrationali, et al comune illis duobus
 et sic similia

similiter illa particula ¹⁰ Dhū de qua iam dictum est in loco
 suo, que quasi significat pronomen qui que quod, et sic in duali
 et plurali, et sic quod admodum Dhū est pronomen comune masculini
 et foemini singulari et duali et plurali utriusq. generis.
 uti ¹⁰ جَاءَنِي دُو قَامَ ¹⁰ Dhū Kama, id est venit ad me qui
 surrexit. et ¹⁰ دُو قَامَتْ ¹⁰ Dhū Kamat. et ¹⁰ دُو قَامَ ¹⁰ et Dhū Ka=
 mā et sic duali foemini, et plurali masculini et foemini=
 nū, et ista particula nunquam variatur, et sic pro que foemini
 quod est pronomen ¹⁰ اللّٰتِي ¹⁰ allati, et loco illius ponitur ¹⁰ ذَاتُ
 Dhāt, que particula idē significat, et plurali est ¹⁰ ذَوَاتُ
 Dhawāt, loco ¹⁰ اللّٰتِي ¹⁰ allati

preterea particula ¹⁰ اَل ¹⁰ Al. que est articulus, et pronomen
 ut ¹⁰ جَاءَنِي الْقَائِمُ ¹⁰ jāanil Kaimu, venit ad me ille iuxta, id est
¹⁰ الَّذِي قَامَ أَبُوهُ ¹⁰ Alladhi Kaimu Abuhu, id est ille qui pater

illius est iuxta

Verbum trius litterarum habet sex capita

Primum caput est ذَرَبٌ يَذْرَبُ ذَرَبًا Dharaba iadhrebu

Dharba, et notandum quod quemadmodum apud Latinos cog-

nositur coniugatio a preteriti primae personae, et a praes-

erito, et a supino, sic apud Arabes cognoscitur coniugatio

a tertia persona preteriti, et a tertia preteriti, vel futuri

et a nomine quod servit loco infiniti, et dicimus, in pre-

terito ذَرَبٌ Dharaba hoc est verberavit, et يَذْرَبُ

iadhrebu, id est verberat, vel verberabit, et ذَرَبًا

Dharba, verberatio, et verberatione, et cognoscit coniugatio

a secunda radicali preteriti, et praeteriti, verbigramma ista p.

habet, in secunda preteriti vocale alphathhi ut ذَرَبٌ

Dharaba, et secunda radicali preteriti, habet vocale affor-

ri, ut يَذْرَبُ iadhrebu

Secundum caput est نَصَرَ نَيْضُرًا Navara

iaorru navra, hoc est iuvare, et cognoscit ista coniu-

gio, quia habet in secunda radicali vocale alphathhi ut

uti ^{نَصَرَ} Nasara hoc est unire, et in secunda radicali
 futuri vocale addhami, uti est ^{يُنْصِرُ} iācoru, et similia
 verba

Tertia coniugatio est ^{سِوِ} عَلِمَ يَعْلَمُ عَلِمَ Alema ia-
 lamu elman, et cognoscitur quod habet, in tertia persona
 preteriti, id est in secunda radicali vocale alphathhi uti
 Acaari, uti ^{عَلِمَ} Alema, et in secunda radicali futuri
 vocale alphathhi uti ^{يَعْلَمُ} ialamu

Quarta coniugatio est ^{اَفْتَحَ} فَتَحَ يَفْتَحُ فَتَحَ Phatahha ia
 phathhu, phachhā, hoc est ^{aperire} ~~breve~~, et habet vocale alphathhi
 in utraq. secunda radicali, scilicet in secunda preteriti et in
 secunda futuri

Quinta coniugatio est ^{اَفْتَحَ} فَتَحَ يَفْتَحُ فَتَحَ Hhaona
 ia hhaonu, Hhoznā, hoc est ^{pt} ut chrescere, et habet voca-
 le addhami in utraq. secunda radicali

Sexta coniugatio est ^{اَفْتَحَ} حَسِبَ يَحْسِبُ حَسِبَ Hhaoba
 ja hhaebu Hhaesbā, hoc est putare, et habet vocale acaari
 in

in utraq. secunda radice sed ad conjugatione

مثال الفعل الماضي

Exemplu verbi preteriti

Juravit. tempus presentu persona 3^a

Juraverunt duo

Juraverunt plures

Juravit foemina

Juraverunt due

Juraverunt plures foem.

Juravisti. Masculinij. ^{vij}

Juravistis duo. comunis

Juravistis plures

Juravisti foemina

Juravistis due comunis

Juravistis plures

Juravi comunis generis

Juravimus comunis generis

نَصَرَ
نَصَرُوا
نَصَرُوا
نَصَرَتْ
نَصَرْتِ
نَصَرْنَ
نَصَرْتِ
نَصَرْتُمْ
نَصَرْتِ
نَصَرْتُمْ
نَصَرْتُ
نَصَرْنَا

Et hoc modo sunt preterita coniugata uerborum aliorum
cum litterarum, et quatuor radicalium, et quing. et sex
litterarum creentur, et similia, de quibus infra dicetur

مَثَالُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ وَالْمُسْتَقْبَلِ

Exemplum uerbi *tspr* preteriti et futuri

- Imrat uel iurabit
- Imrat uel iurabit duo
- Imrat uel iurabit plures
- Imrat uel iurabit foemina
- Imrat uel iurabit due
- Imrat uel iurabit plures foemine
- Imras uel iurabis
- Imratij uel iurabitij duo
- Imratij uel iurabitij plures
- Imras uel iurabis foemina
- Imratij uel iurabitij due

- تَسْرُ
- تَسْرَانِ
- تَسْرُونَ
- تَسْرُ
- تَسْرَانِ
- تَسْرُونَ
- تَسْرُ
- تَسْرَانِ
- تَسْرُونَ
- تَسْرَانِ
- تَسْرُونَ
- تَسْرَانِ

Iunatis, vel iunabit, plures

Iunio, vel iunabo. comunis.

Iunamus, vel iunabimus, comunis.

تَنْصُرُونَ

أَنْصُرُ

تَنْصُرُوا

Et hoc modo declinanda alia similia, sed adverte dū
quod istud verbum, fere semper significat tempus pre-
teritū, et aliquando futurū, et quando Arabes volunt sig-
nificare verū tempus futurū, addunt in principio hui-
us verbi dictionē **سَوْفَ**, saupha vel litterā

س in. et sic coniungat **سَوْفَ يَنْصُرُ** saupha
iāsonū, id est iunabit, et sic procedendū, in alijs per-
sonis, et generibus, et nunquam fit mutatio, neq. in verbo
neq. in dictione, et hoc modū in littera in **س**
uti **سَوْفَ يَنْصُرُ** iāsonū, id est iunabit

Tempus autē preteritū imperfectū, et plusquā perfectū
formatur a verbo, nun, es, est, et a hō verbo, hoc mo-
do. id est iunitus verbum preteritū, verbi id est. et
preteritū alius, verbi hoc modū **كَانَ يَنْصُرُ**

Kana iāsonu. id est inuabat, et est compositū a uerbo
 Cana hoc est fuit, et iāsonu, hoc est inuat, uel inuas, et
 pręteritū plusquā perfectū formatur ex duobus prę-
 teritis hoc modo **كَانَ نَصَرَ** Cana nasara ex ca-
 na, quod est fuit, et nasara, id est inuit, et abo format
 uerbu, iā peractū, inuerat, et est procedendū in oibz
 uerbis Arabū quę admodū, et Hebręi, et Chaldeicū
 faciunt

Additur huic uerbo pręteriti particula, uel aduerbiū **مَا**
 Ma id est nō, et est negatio rēponij pręteriti, quę nō mu-
 tat illius formā

مَثَلُ نَفْيِ الْبَالِ

Exēptū negationij pręteriti

Non inuat

Non inuat de duo

Non inuat plures

Non inuat foemina

**مَا نَصَرَ
 مَا نَصَرَ
 مَا نَصَرُونَ
 مَا نَصَرْنَ**

amb

Non iurat duę

Non iurat plures

Non iuras

No iuratis duo

No iuratis plures

No iuras

Non iuratis duę

No iuratis plures

Non iuro

Non iuramus

مَا تَنْصُرَانِ

مَا تَنْصُرُونَ

مَا تَنْصُرُ

مَا تَنْصُرَانِ

مَا تَنْصُرُونَ

مَا تَنْصُرِينَ

مَا تَنْصُرَانِ

مَا تَنْصُرُونَ

مَا أَنْصُرُ

مَا أَنْصُرُ

Et hoc modo subdeclinanda similia in oibz generi-
bus verborū . præterea additur hic hinc huic
verbo præterti particula vel adverbium لا la id est
non que nudę mutat illius formā et est negatio futu-
turi

مَثَالُ نَفْيِ الْإِسْتِقْبَالِ

Exēptū negationis futuri

Non iuuabit

Non iuuabit duo

Non iuuabit plures

Non iuuabit

Non iuuabit due

Non iuuabit plures

Non iuuabit

Non iuuabit; duo

Non iuuabit; plures

Non iuuabit;

Non iuuabit; due

Non iuuabit; plures

Non iuuabo

Non iuuabimus

Et nec est agendum in alijs uerbis Arabicis et

iste due negationes differunt inter se quod prima

id est ma, est ^{prima} de persone alia uero secunda

لَا يَنْصُرُ
لَا يَنْصُرَانِ
لَا يَنْصُرُونَ
لَا يَنْصُرُ
لَا يَنْصُرَانِ
لَا يَنْصُرُونَ
لَا يَنْصُرُ
لَا يَنْصُرَانِ
لَا يَنْصُرُونَ
لَا يَنْصُرُ
لَا يَنْصُرَانِ
لَا يَنْصُرُونَ
لَا يَنْصُرُ
لَا يَنْصُرُونَ

Et aliquando mā significat quod et quicquid. ut in
judicē dū mo loco

preterea, additur verbo præteriti particula vel ad-
verbiū **لَمْ** id est nō, et convertit tēpū præter in

præteritū quædamque uerō modo ad uerbiū **لَمَّا**

id est quādo, additū uerbo præterito convertit
illud ad tēpū futurū, sed **لَمَّا** nō mutat formā

præteriti, et lam, mutat formā præteriti hoc
modo

مثال الجحد

Exemplū negationis præteriti

Non iuit

Non iuerūt duo

Non iuerūt plures

Non iuit

Non iuerūt due

Non iuerūt plures

لَمْ يَنْصُرْ
لَمْ يَنْصُرَا
لَمْ يَنْصُرُوا
لَمْ يَنْصُرْ
لَمْ يَنْصُرَا
لَمْ يَنْصُرُوا

Non iniusti
 Non iniustis duo
 Non iniustis plures
 Non iniusti
 Non iniustis duo
 Non iniustis plures
 Non iniusti
 Non iniusti

لم تنصروا
 لم تنصروا
 لم تنصروا
 لم تنصروا
 لم تنصروا
 لم تنصروا
 لم تنصروا
 لم تنصروا

Et hec particula lam facit terminare uerba
 in consonate algiar mi teper de qua uno loco dic=
 dum, qn tractabimus de aduerbijs facietibus ter=
 minare in coronate. Snt preterea alie particule
 uel aduerbia facietia terminatione in Accusa=
 tium; et uerba etia in a terminat qn aliqua ex istis
 particulis preponitur et ex quibus est لا lam
 que est no negatiua in a generatione et affirmatione
 et mutat forma preterij hoc modo

اللهم

Sequitur post hec verba imperativum quod tenet tres
 tres litteras preteriti, et preponitur ei littera aleph in
 casu qm̄ nō habebit secūda radicalē cū dammi si autē
 fuerit cū addamī secūda radicalis tūc habebit littera
 aleph vocalē alphathī, et additur littera aleph in
 verbi, nisi litterarū et sex litterarū, et quādo vnt quā
 tuor, vel quīque tūc demitur littera aleph in principio
 imperativi

De Verbis imperativis

مثال الأمر الكاسر

Exceptū imperativi secūde persone

- Jura
- Jurate duo
- Jurate plures
- Jura
- Jurate duo
- Jurate plures

أَنْضُرَا
 أَنْضُرَا
 أَنْضُرُوا
 أَنْضُرْ
 أَنْضُرَا
 أَنْضُرُوا

meter

præter hoc imperatiuum secundæ personæ, est aliud prohibi-
 bet, cui præponitur particula la que est ne, et uicini-
 gabitur

مِثَالُ نَهْيِ الْجَائِزِ

Septem prohibitionis de personæ

Ne iuris

Ne iuris duo

Ne iuris plures

Ne iuris

Ne iuris duo

Ne iuris plures

لَا تَنْصُرْ
 لَا تَنْصُرْ
 لَا تَنْصُرُوا
 لَا تَنْصُرْكَ
 لَا تَنْصُرْ
 لَا تَنْصُرْتِ

præter hoc est imperatiuum tertie personæ cui additur
 littera lam facies terminare in cōsonatē a giez mi
 et hoc modo cōingabitur

مِثَالُ أَمْرِ الْغَائِبِ

Septem imperatiui abseti personæ
 id est tertie

Junct ille

لَيَنْصُرْ

Junct illi duo

لَيَنْصُرَا

Junct illi plures

لَيَنْصُرُوا

Junct illa

لَتَنْصُرَنَّ

Junct illi due

لَتَنْصُرَا

Junct ille plures

لَيَنْصُرُنَّ

مثال نهی الغائب

Exemplu prohibitionis tertie persone

Ne iunct

لَا يَنْصُرْ

Ne iunct duo

لَا يَنْصُرَا

Ne iunct plures

لَا يَنْصُرُوا

Ne iunct

لَتَنْصُرَنَّ

Ne iunct due

لَتَنْصُرَا

Ne iunct plures

لَيَنْصُرُنَّ

Preter hoc est aliud imperativum, habes nun littera duplicata in fine dictionis, et significat imperare cum affirmatione et hoc modo coniungatur

مثال الأمر الحاضر الموكّر بالنون الثقيلة

Exemptu imperativi secunde persone habetij litteram nu
in fine duplicatam grave

Junia

Junate duo

Junate plures

Junia

Junate due

Junate plures

أَنْضُرُ
أَنْضُرَانِ
أَنْضُرَانِ
أَنْضُرَانِ
أَنْضُرَانِ
أَنْضُرَانِ

Est preter hoc aliud imperativum secunde persone quod
fit cu littera nu levi et caret duali masculino et duali

li et plurali foeminino hoc modo

مثال الأمر الحاضر بالنون الخفيفة

Exemptu imperativi secunde persone cu
littera nu levi in fine

Junia tu homo

Junate vos homines

أَنْضُرْ
أَنْضُرْ

Invocate vos, femine
 انصرتن بالفتحة
 مثال امر الغائب المؤكدر بالنون الثقيلة

*Exemplū imperativi tertie persone cū littera
 nū in fine dictionis grami*

- Invocat ille*
- Invocat illi duo*
- Invocat illi plures*
- Invocat illa*
- Invocat ille duo*
- Invocat ille plures*

لِيُنْصِرَنَّ
 لِيُنْصِرَانِ
 لِيُنْصِرْنَ
 لَتُنْصِرَنَّ
 لَتُنْصِرَانِ
 لَتُنْصِرْنَ

وَالنُّونُ الْخَفِيفَةُ

Et cū littera nun in fine dictionis

leni

- Invocat ille*
- Invocat illi*
- Invocat illa*

لِيُنْصِرَنَّ
 لِيُنْصِرَنَّ
 لَتُنْصِرَنَّ

Sunt aliqui gramatici Arabes qui ponunt duas istas

imperativi

Illius est iugens, et **جاءت الحسنه** *giat elhasenatu*. id est
 venit illa pulchra, et sic ut declinanda alia, et istius pronome
 al, pro illa dicitur frequenter utitur utitur illo poete qua alij.
 Est aliud pronome **دم** interrogativum, quod est **أى** *ajja*
 id est est quis, vel qualis, et raro ponit absolute, et frequenter sine
 ponitur quam pronomina ipse ipse et sic declinabitur

Singulariter

Qualis, et quis

أى
 أى
 أى
 أى
 أى
 أى

et istud pronome raro vel caret duale et plurale, quae vel raro
 est in usu, sed ad alium.

Singulariter

Qui nostris vel ex nobis

أيننا

لَايِنَا
لَايِنَا
أَيِنَا
مِن أَيِنَا

et duale recte personę cũ pronominę

ipse dualiter.

Qui ex nobis duobus

أَيُّكُمَا
لَايُّكُمَا
لَايُّكُمَا
أَيُّكُمَا
مِن أَيُّكُمَا

et pluraliter

Qui vestrum.

أَيُّكُمْ
لَايُّكُمْ
لَايُّكُمْ
أَيُّكُمْ
مِن أَيُّكُمْ

et cū pronomine tertie personę

singulariter

Quis ipse est

أَيْسَ
أَيْسَ
أَيْسَ
أَيْسَ
يَا أَيُّه
مَنْ أَيْسَ

et dualiter

Quis est ex illis duobus

أَيْسَا
أَيْسَا
أَيْسَا
أَيْسَا
يَا أَيُّسَا
مَنْ أَيْسَا

et pluraliter

Quis ex illis

أَيْسَمُ

كَلِمَاتٌ
تَبِينُ
بَيْنَ
الْمَذْهَبِ
وَالْمَذْهَبِ
مِنْ
الْمَذْهَبِ

et foemininū

Que? uel qualis?

أَيَّةُ
لَا تَبِينُ
لَا تَبِينُ
أَيَّةُ
يَا أَيَّةُ
مِنْ أَيَّةِ

et istud pronomen foemininum etiā caret duale et plurale, uel ratio est in usu, et duale est cōmune cū masculino, plurale autē uerū personarū sic declinat

Quae? uel quae? uel quae?

أَيُّ
لَا يُكْرَمُ

أَتَيْكُنِ
أَتَيْكُنِ
مِنْ أَتَيْكُنِ

Et foemini^{tertia} personae numeri singularis, non est in usu nisi
in uocatiui casus uti est يَا أَيُّهَا O illa, et duale est
commune cum masculino et plurale sic declina bitur

plurality

Quae illarum

أَتَيْهِنَّ
أَتَيْهِنَّ
أَتَيْهِنَّ
أَتَيْهِنَّ
أَتَيْهِنَّ
مِنْ أَتَيْهِنَّ

et hoc modo sunt declinata alia nomina similia huius modi sed ad
alia pronomina

De pronomine anā quod est ego

singulariter

Ego

Mei

Mihi

Me

Ame

أَنَا
مِنْ
أَنَا
مِنْ
أَنَا
مِنْ

illa dicitur in quarti casu nūquā ponitur absolute, sed tantū adiuncta
nomini vel uerbo. nomen foemininum est commune cū masculino
et duale caret

plurales

Nos

نَحْنُ
أَنْتُمْ
أَنْتُمْ
أَنْتُمْ
أَنْتُمْ

similiter casus quartus nūquā ponitur absolute, et foemininum ē
commune cū masculino

De pronomine antea quod est tu

singulariter

Tu

أنت
لك
لذيك
ك
يا أنت
منك

et dualiter

Vos duo

انتما
لكما
لكما
كما
منكما

et pluraliter

Vos

انتم
لكم
لكم

كَمْ
مِنْكُمْ

et notadū est quod quartus casus nūquā ponitur nisi adiunctū verbo
uel nomini; sic in numero singulari tū in Duali et plurali et
sic in foeminino, sed ad foemininū

Singulariter

Tu mulier

أنتِ
كَمْ
كَمْ

كَمْ
يَا أَنْتِ
مِنْكُمْ

Numero Duali est communis tum masculino tū etiā foemi-
nino sive in oib; pronomini b; plurales.

plurales.

أنتِ
كَمْ

كَلِمَاتُ
كَلِمَاتُ
بِنَتْنِ

similiter casus quatuor cuiusvis numeri ut nunquam ponitur
absolute

De pronomine Hua quod est ipse
singulariter

ipse

هُوَ
كَانَ
كَانَ
هُوَ
يَا هُوَ
بِنْتِ

et dualiter

Ipse duo

هُمَا
هُمَا
هُمَا

وَأَنْتُمْ

et pluraliter

Ipsi

وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ

Accusativum, in singulari tantum adiunctum ponitur, in duali et plurali absolute et adiunctum potest poni sed ad declinationem foeminini

Singulariter

Ipsa

وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ
وَأَنْتُمْ

Quartus casus nūquā hīc ponit a bolutus. Dualis numerus
est communis

et pluraliter

Ipe

أنا
أنت
هو
هي
نحن
أنتم
هم
هن

et notā dū est quod prepositio men, que significat ex alijs
in locis ponitur separata in textu casu, sed in istis pronomini-
bus adiungit

Utitur pro pronomine Arabes etiā terminatione verborū
et dicit in prima persona intelligi ego et in secunda tu et si-
milia, et sic ponitur

Dharaba quod est tertia persona numerus singularis = ضَرَبَ Verberavit
et illa uocati alphabeta dicit esse pronome tertiae personae
et Dharaba cū a p recūta in fine, est signū dualis numeri
et totū pronome est dualis et cognoscitur a littera se in fine
Dharaba uerberauerunt plures et cognoscitur a littera
uau et se additū in fine

ضَرَبَا Verberauerunt duo
ضَرَبُوا Verberauerunt plures

Verberavit mulier illa	ضربت
Verberaverunt ille duo	ضربا
Verberaverunt ille plures	ضربوا
Verberasti tu prima secunda masculini generis	ضربت
Verberastis duo communis masculinis et foeminiis	ضربتم
Verberastis plures	ضربتم
Verberasti tu foemina	ضربت
Verberastis duo verberastis plures	ضربتم
Verberastis plures verberavi ego communis	ضربت
Verberamini communis	ضربوا

Et notatu est quod Arabes utitur in verbis primo tertia per-
 sone masculina singulari numeri, deinde secunda dualis et plu-
 ralis, et sic foemina, postea transit ad secunda masculina
 deinde ad foeminina, et post ad prima, et notandum quod ver-
 bum perfectum triu litteraru in totis modis et numeri, et perso-
 nis nunquam admittat duas, tres litteras, et sic littere q ne addunt
 in fine dictionu, putat Arabes eas esse pronomina, que sunt

ponit ad distinguendos personas et numeros, et tempora

et dicitur autem quod tertia persona huius uerbi esse ¹¹¹ ذر

Dharaba, quod uerbu[m] constat ex tribus litteris, que sunt Dhad.

et Le. et Be; et dicitur illa uocale alphathi esse nota tertia

personae et esse pronome[m] ille

Et Aleph addita in fine dualis tertiae personae masculini ge-

neris, esse nota dualis, uti ¹¹¹ ذرا Dharaba, cum a producta in

fine, significare illi duo

Et Vau, et Aleph addita in fine pluralis masculini esse pro-

nome[m], illi, uti ¹¹¹ ذروا Dharaba

¹¹¹ ذرت Dharabat Et littera Je addita in fine dictionis ¹¹¹ ذرت

esse nota pronomini, tertiae personae singulari numeri ge-

neris, feminini: idcirco uerberauit.

Et litterae Je, et Aleph que sunt in fine ¹¹¹ ذرتا esse no-

tas dualis feminini tertiae personae

Et littera nun, in ¹¹¹ ذرتن esse nota pluralis feminini per-

sonae tertiae

Et illa littera Te (in fine ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Dharahta uerberasti tuus)
cū signo uocati alphathi, dicū illa Te addita in fine dictionis
esse pronome tu secūde persone numeris singulari generis
masculini

Et res litteras ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Te. et mim. et alesh in ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Dharahtoma
Dharahtoma, esse signa pronominis, uos duo, et duo masculi-
ni et foemini generis

Et litteras Te. et Mim, esse pronome uos Masculini gene-
ris, in ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Dharahtoma

Et littera Te, cū uocati alesh, esse nota pronominis tu fe-
minini generis, uti, ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Dharahti

Et litteras Te et nun. in ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Dharahtonna esse notas
pronominis uos foemini generis

Et littera Te cū signo uocati addami, in ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Dharaht
tu, esse nota pronominis ego tu masculini, tu etiā foemini-
ni, quia est comunis

Et litteras Nun et alesh. addita in fine ^{١٥} ^{١٠} ^{١٠} Dharaht-
na

Dharabnā, esse notā pronominis, nos, comūnis, masculino.
et foemini, et si addētur littere in oibus, modis, et temporibus
et intelligētur pro pronominibus

De pronomine affixo uerbo quod fit hoc modo

Verberauit me. Comūnis

ضربني

Verberauit nos. Comūnis

ضربنا

Verberauit Te. Masculinū

ضربك

Verberauit uos duos. Dualis, comūnis

ضربكما

Verberauit uos. masculinos

ضربكم

Verberauit te. foemininū

ضربكِ

Verberauit uos pluralis, foemininos

ضربكن

Verberauit illū

ضربه

Verberauit illos duos, et illas duas. comūnis

ضربهما

Verberauit illos

ضربهم

Verberauit

ضربها

ضربهن

Et sic cognoscitur quod est pronome affixū, quia ante dicta est

declinatio

Declinatio pronomini, quia in ¹¹¹ضربتي est addita particula
 ni, quae est nota pronominis quarti casus, et est me uide pro-
 nomina ana ¹¹¹انا quod est ego, et dhara ba uerberauit, et ni
 est me, casus accusatiui, ego est uerberauit me

Et ¹¹¹ضربنا Dhara ba na, id est uerberauit nos, quia Dhara
 ba ~~est~~ uerberauit, et na est nos accusatiui casus, uide plurale
 Nahnu. id est nos ¹¹¹نحن

Et ¹¹¹ضربك Dhara ba ca, id est uerberauit te, quia dhara ba
 est uerberauit, et ca, est te accusatiui casus pronomini, ¹¹¹انت
 Anta. id est tu.

Et ¹¹¹ضربكما Dhara ba comi, id est uerberauit uos duos, quia dha
 raba est uerberauit, et comi, est quarti casus pronominis du
 alis ¹¹¹انتما Antoma, id est uos duo, et est comunis masculini et
 foeminini generis

Et ¹¹¹ضربكم Dhara ba com, id est uerberauit uos homines
 quia dhara ba est uerberauit, et com, est uos casus accusatiui
 pronominis pluralis ¹¹¹انتم Antom

et ¹¹¹ضرب

Et **ذَرَبْتِكِ** Dhara bashi, et verberavit te mulierē

quia dhara ba, adiungit Chi que est te mulierē accusati-
vi casu, pronomini **أنتِ** āti, id est tu mulier

Et **ذَرَبْتِكُنَّ** Dhara balonna, id est verberavit ^{plures} nos ~~duos~~

quia conna est accusatiuū, adiunctū verbo Dhara ba, et signi-
fiat nos mulierēs a verbo pronomine **أنتنَّ** antonna qd
est plurale femininū,

Et **ذَرَبَهُ** Dhara bahu, id est verberavit illū, quia hū

est illū pronomē accusatiuū a pronomine **هو** Hua id
est ipse

Et **ذَرَبَهُمْ** Dhara bahoma, id est verberavit eos

et eos, quia homa est pronomē accusatiuū, commune a
pronomine Homa **هؤا**

Et **ذَرَبَهُمْ** Dhara bahom, et est verberavit illos

quia hom est accusatiuū plurale

Et **ذَرَبَهَا** Dhara baha, id est verberavit illā

quia ha est accusatiuū a pronomine **هي** Hia id est
ipsa

Ipsa

Et ^{ذَرَبَتْ} Dharaba honna, id est verberavit illos, quia
 Honna est pronome accusativum femininum, et hoc modo ad-
 vertenda sunt nomina affixa verbis, quae sunt haec
 Praeterea est, est particula ^{اِيَّا} apud Arabes, quae est
^{اِيَّا} Eja, quae nequaquam ponitur absolute nisi cum pronomine
 affixo, et quando ante ponitur verbo, sola ponitur hoc mo-
 do uti ^{اِيَّاكَ نَذَرْتُ} Ejaa Nadhrebu, id est te verbera-
 vi, et ^{اِيَّاكَ ذَرَبْتُ} Ejaa dharaba, te verberavit.
 et ista particula cum pronomine adiuncta valet pronome accu-
 sativum affixum verbo, sed ista particula non adiungit verbo
 sed tantum pronomini, et non est in usu apud Arabes ponere
 eam post verbum absolute nisi in exceptione, ut exceptum est
^{اِيَّاكَ} ^{اِيَّاكَ} ^{اِيَّاكَ} Madharaba ella ejaa. hoc est, non
 verberavit nisi te, et quando vult dicere verberavit te
 cum pronomine post verbum ponit pronome affixum, et ista
 particula cum pronomine declinatur et ponit hoc modo

Me	أنا
Nos accusatiuum	إنا
Te	أنت
	أنت
Vos duos	أنتما
Vos	أنتكم
Te foemininū	أنت
Vos duas	أنتما
Vos	أنتكن
illū	هو
illos duos	هما
illos	هم
illam	ها
illos duas	هما
illas	هن

Istud pronome est accusatiuum, et sic declaratur et ponitur, apud Arabes

praeterea est alia particula que est **لَدَيْ** la dai, et ponit
 cu' pronomine affixo et servit accusativo et dativo casui
 et ponitur ante verbum et post verbum ad placitum, et recipit
 pronomē, uti superior. sic

Nobis et a nobis, et apud nos

لَدَيْنَا

Mihi

لَدَيَّ

Tibi

لَدَيْكَ

Nobis duobus

لَدَيْنَا

Nobis

لَدَيْكُمْ

Tibi foemina

لَدَيْكِ

Nobis duabus

لَدَيْنَا

Nobis

لَدَيْكُمْ

Sibi

لَدَيْهِ

illis duobus

لَدَيْهِمَا

Illis

لَدَيْهِمْ

Sibi mulier

لَدَيْهَا

Illis duabus

لَدَيْهِمَا

لَدَيْ

Illis

كذيرب

et hoc modo ab exemplo istarum dictionum consideranda in talia
exempla, sed in talis est de pronomine

De diminutivis pronomini demonstrativi

Sciendum est quod pronomena demonstrativa sunt contraria nomi-
nibus diminutivis, quae ad nos ducunt contraria in alijs
ordinibus, et terminationibus, ergo detinamus litteras primas
pronomini, cum vocali alphathi, et addamus in fine Movu
litteram aleph, et dicemus in diminutivo هَذَا Hadha
quod est hic. هَذَا Hadhaja, et in diminutivo هَذَاين Hadani,
quod est duale هَذَاين Hadajani, et in dimi-
nutivo ذَا Dhaka, ذَاك Dhajaca, et in dimi-
nutivo هَذَا Hadehi, id est hec هَذَا Haha, et in
diminutivo هَذَاين Hatani, fit هَذَايها Hajja, et in dimi-
nutivo هَذَاين Haulai, fit هَذَاين Haulajai, et in
diminutivo هَذَا Dha. fit هَذَا Dhajja, et in dimi-
nutivo هَذَاين Oulaica, هَذَاين Oulajaca, et in

diminu

diminutivum ذَاكْ Dhaka. fit ذِيَاكْ Dhajaka, et in diminutivum
 ذِيَاكْ Alladhi fit ذِيَاكْ alladhara, et in diminutivum
 ذِيَاكْ Allati fit ذِيَاكْ allatara, et in diminutivum
 ذِيَاكْ Allati fit ذِيَاكْ allatjati

secundum ad declinationem

De declinatione diminutivi Hadhaja

Singulariter

هَذَا

لِهَذَا

لِهَذَا

هَذَا

يَا هَذَا

مِنْ هَذَا

et dualiter

هَذَانِ

لِهَذَيْنِ

لِهَذَيْنِ

هَذِيان
يَاهَذِيان
مِنْ هَذِيَيْنِ

et pluraliter

هُؤُلِيَاءُ
لَهُؤُلِيَاءُ
لَهُؤُلِيَاءُ
هُؤُلِيَاءُ
يَاهُؤُلِيَاءُ
مِنْ هُؤُلِيَاءُ

et femininū

هَذِيكَ
لِهَذِيكَ
لِهَذِيكَ
هَذِيكَ
يَاهَذِيكَ
مِنْ هَذِيكَ

Singulariter

تِيَا
لِتِيَا
لَتِيَا
بِيَا
يَاتِيَا
مِن تِيَا

Plurale est commune, tū foeminino tū masculino, cuius
declinatiō in peracta est

De diminutivo Dacha quod fit Dha

ذِيَاك
لذِيَاك
لذِيَاك
ذِيَاك
مِن ذِيَاك

De diminutivo Dhacha

ذِيَا

لَذِيَا
لِذِيَا
ذِيَا
مِنْ ذِيَا

De diminutivo Dhaleca

ذِيَاكَ
لِذِيَاكَ
لِذِيَاكَ
ذِيَاكَ
مِنْ ذِيَاكَ

De diminutivo al-ladhi

Singulariter

الَّذِيَا
لِلَّذِيَا
لِلَّذِيَا
الَّذِيَا
مِنْ الَّذِيَا

Et dualiter

الَّذِيْنَ
لِلَّذِيْنَ
لِلَّذِيْنَ
الَّذِيْنَ
مِنَ الَّذِيْنَ

Et pluraliter

الَّذِيْنَ
لِلَّذِيْنَ
لِلَّذِيْنَ
لِلَّذِيْنَ
مِنَ الَّذِيْنَ

Et femininum
Singulariter

الَّتِيْ
لِلَّتِيْ
لِلَّتِيْ

الَّتِي
مِنَ الَّتِي

Et pluraliter

الَّتِيَّاتِ
لِلَّتِيَّاتِ
لِلَّتِيَّاتِ
الَّتِيَّاتِ
مِنَ الَّتِيَّاتِ

*Et hoc modo consideranda sunt alia diminutiva et sic ut for-
menda et declinanda*

Sing. pronomini

3

De secunda parte orationis que est actio
secundum Arabes, et est verbum

De verbo

Sciendum est quod oportet scire modum coniugandi per septem ca-
pita, primum est de verbo a p a h h i k h i, id est de verbo per-
fecto, quod fit ex tribus vel quatuor litteris, que sunt radica-
les, et quoniam excedit illum numerum tunc vocatur ha bes litteras
excessives, et creverunt verba usque ad sex litteras, uti est
verbum ^{ا س ت ج} استخرج Astachragia, hoc est exire fecit
et similia

Secundum, vocatur almod haaphu, hoc est duplicatum, et vo-
catur etiam alasarum propter illius duplicatam ut verbo for-
titudine, uti sunt ^{ف ر} فر Pharru, et ^{ع س} عس Addha - id
est fugit et momordit.

Tertium caput vocatur almuahomisu, hoc est habes litteram
Aleph, que est defectiva, et hoc verbum fit tripliciter, habes
primam diffinitam uti ^{ا ح د} احادha, hoc est recepit

Et media, uti **سَأَلَ** Saala hoc est percutatur est et
petijt, et ultima uti est **قَرَأَ** Karaa, hoc est legit
et usauit

Quartū autē est Almethaleu, id est simile quia est
simile uerbo pfecto, in recipiendis motionibus, uti est
وَعَدَ Waada, et similia, et fit quing. modis de quibus
suo loco

Quintū ex parte uocatur alhyijphu, hoc est carēs uere
qui recipit media deficientē, que aliquādo deest, et uoca-
tur triū litterarū, quia formatur supra tres litteras
et formatur triplex, secundū formā uerbi hic:

كَأَلَ Kaala, id est dixit, et illius almodarahu est
يَكُولُ Ja Koola, et secundū formā **بَاعَ** Baaa id=
est uendidit, et almodarauū est **يَبِيعُ** Jabyhiū, et
secundū formā **خَافَ** Chapha, hoc est timuit
et illius almodareuū est **يَخَافُ** Jachaphu, et similia
uerba

sexto caput autē est de verbo amākeri; id est diffectum; id
est illud verbū habēs in fine unā litterā deficiente ut est

أَمَاكِرَا et similia

septimum vocatur, allaphisth, et sic dicitur id est allā
phisthul maffrum uti est كَوَّيْ Jauā, id est plieant

et كَوَّيْ Auā id est latavit, et multa similia, de quibus

de quibus, no loco

Et aliud quod vocatur allaphisthul maffrum, et est
hoc modo وَكَّيْ Wakā, id est liberavit, et وَكَّيْ

Wakā hoc est discordiā inter cōcordes ponere, et similia

de quibus, no loco

De ditione verborum

Quia aliqui Arabes grammatici malūt verba derivata
a nominibus, quia dicūt nōmē per se potest adistere
et verbū nō potest, et sic dicūt verba derivata a nomine

dividit derivations, in novē

primā derivatio est tēpū preteritū, et incipiunt a p^{re}-
terito

presentis, quia est tempus certior presentis, quia admodum et
Hebraei, et Chaldaei, uti est **ذَرَبٌ** Dharaba, id est
verberavit

Secunda est de Almothabeh, quod est futurum tempus, uti
يَذْرَبُ Jadhrebu, verberabit, et **سَيَذْرَبُ**
Saiadhrebu, quod idem significat

Tertia autem est Alamu, quod est imperativum. uti est exēp=
lū. **اذْرَبْ** Adhreb, id est verbera tu et similia impera=
tium uti **ك** Ke id est libera

Quarta est Annahij, quod est prohibere, uti est exēp=
lū. **لَا تَذْرَبْ** Latadreb, ne verberes

Quinta est Esmulphaeli, id est nomen agens, hoc est partici=
pium agens, uti est **ذَرَبٌ** Dharebu, hoc est verberans et sic
est similia

Sexta autem est Esmulphaili, id est nomen patiens et
est participium patiens uti est **مَذْرُوبٌ** Madhrubon
id est verberatus

Septima autē est *Smungamāni*, hoc est nomē tēporis id est
 res que fit illo tēpore, et *Smulmakani*, et nomē loci, id est
 que fit res, uerbi gratia *مَدِينَة* Madinā id est tēpus uel
 locus quo fit uerberatio;

Nonā est *Smulātati* id est nomē instrumentale. De quo et
 de duobus superioribus iā dictū est, in declinatione nomi-
 nis instrumentaliū, et tēporis et loci, sed quāsi derivātus a
 uerbi gratia: Hic ponūt illa

De uerbo perfecto quod Arabes uocat

أَصْحِيحٌ Asahhiḥhu

Verbu perfectu formatur supra *فَعَلَ* Phaala, et quādo
 nō habet in una dā istis tribus litteris litterā diffētiuam
 neg. Hamzati neg. duplicationē, uti *ضَرَبَ* Dharaḇa, id
 est uerberat uel

De uarietate uerborū

Verba sūt triginta et quīq. et sūt uerborū triū litterarū
 et quatuor et quīq. et sex et sūt triginta quīq. capita

uerborū litterarū

imperativi et plurali foeminini sed non est in usu
 nisi rariss^{ime} neg. e apud auctores bonos. sed per-
 veniamus ad participium presens quod formatus ve-
 cundus Phaeto, hoc modo

مثال اسم الفاعل

Exemplum nominis agentis, id est participii

Juvas, ille

Juvas, duo

Juvas, plures

Juvas, illa

Juvas, duae

Juvas

ناصِرٌ

ناصِرَانِ

ناصِرُونَ

ناصِرَةٌ

ناصِرَتَانِ

ناصِرَاتٌ وَنَوَاصِرٌ

Et hoc participium actiuum aliquando habet formam pas-
 sivi tamen significatione actiui in verbis quatuor
 litterarum, et venietur de quo in loco. ut praeter
 nomina diuisiua a verbis facta uti localiter
 instrumentalia et diminutiva et similia de quibus

ia dictu est ad sufficiencia uno loco in prima orationis
parte, sed veniamus ad verbum cui litterarum pos=
sion quod vocatur almafusu

المفعول
مثال الفعل المفعول الماضي

Exemplum verbi passivi temporis preteriti
De Verbo Passivo

- Adiutus fuit ille
- Adiuti fuerunt duo
- Adiuti fuerunt plures
- Adiuta fuit
- Adiute fuerunt due
- Adiute fuerunt plures
- Adiutus fuisti
- Adiuti fuistis duo
- Adiuti fuistis plures
- Adiuta fuistis foemina
- Adiute fuistis due

- نَصِرَ
- نَصِرَ
- نَصِرُوا
- نَصِرَتْ
- نَصِرْتِ
- نَصِرْتِ
- نَصِرْتِ
- نَصِرْتُمْ
- نَصِرْتُمْ
- نَصِرْتُمْ
- نَصِرْتُمْ

Adiute fuistis plures
 Adiutus fui com. et adiuta.
 Adiuti et adiute fuimus. com.
 Et adverte dū est quod littere nunquā mutantur
 neq. in actiuo neq. in passiuo, sed tantū uocales, ut
 manifeste patet.

نُصِرْتُمْ
 نُصِرْتُ
 نُصِرْنَا

مثال المضارع والمستقبل

Adiuuatur uel adiuuabitur ille
 Adiuuatur, uel adiuuabunt duo
 Adiuuatur, uel adiuuabunt plu.
 Adiuuat uel adiuuabit illa
 Adiuuant, uel adiuuabunt duae.
 Adiuuant uel adiuuabuntur. plu.
 Adiuuatur uel adiuuabitur. un.
 Adiuuamini uel adiuuabimini duo
 Adiuuamini uel adiuuabimini plu.
 Adiuuatur uel adiuuabitur. foem.

يُنصَرُ
 يُنصَرَانِ
 يُنصَرُونَ
 تُنصَرُ
 تُنصَرَانِ
 تُنصَرُونَ
 تُنصَرُ
 تُنصَرَانِ
 تُنصَرُونَ
 تُنصَرِينَ

Adiuuamini uel adiuuabimini duae

ما ينصران

Adiuuamini uel adiuuabimini plu.

ما ينصرون

Adiuuor, uel adiuuabor. com.

انصرو

Adiuuamus, uel adiuuabimus. com.

ننصر

Et uic formatur futurum passiuum in littera uispre-
cedens uel in particula causae, et uispreteritum
perfectum, et plusquam perfectum, et uimiliter quando
aduersus particulae ma, et la negationis, et la et lan-
ctia, nusquam littere uariatur, nisi uocali statu

مثال نفى الحال

Exempla negationis praeteri

Non adiuuat ille

ما ينصرو

Non adiuuatur duo

ما ينصران

Non adiuuatur plures

ما ينصرون

Non adiuuatur illa

ما تنصرون

Non adiuuatur duae

ما تنصران

Non adiuuatur plures

ما تنصرون

ما تنصرون

لم تنصرا
لم تنصرا
لم تنصرا
لم تنصرا

مثال نفحة الاستقبال مع التأكيد

*Exemplum negationis subiri cū a firmatione
Et a negatione*

Nequaquā adinabit ille

ينصرو
ينصرو
ينصرو
ينصرو
ينصرو
ينصرو
ينصرو
ينصرو
ينصرو
ينصرو

لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا

De imperatorij potestatis

مثال في الخاضع

Exemplum imperatorij secundo de personis

Adinatio tu

لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا
لَا تَنْصُرُوا

مثال في الخاضع

Exemplum prohibitionis secundo de personis

lone paminii

لَا تَنْصُرُوا

لا

لَا تُنصِرُوا
لَا تُنصِرُوا
لَا تُنصِرُوا
لَا تُنصِرُوا
لَا تُنصِرُوا

مثال امر الغائب

Septu imperativi tertię personę
pamini modi

Adiunctus ille

لَيُنصِرُوا
لَيُنصِرُوا
لَيُنصِرُوا
لَيُنصِرُوا
لَيُنصِرُوا
لَيُنصِرُوا

مثال نهي الغائب

Septu prohibitionis tertię
personę

لا يتصرف
لا يتصرف
لا يتصرف
لا يتصرف
لا يتصرف
لا يتصرف

مثال امر الحاضر المؤكد بالنون الثقيلة

Exemplū imperatiui secūde persone habet litterā
Nū in fine gramē d' applicatā

انصرف
انصرف
انصرف
انصرف
انصرف
انصرف

مثال امر الحاضر بالنون الخفيفة

Exemplū imperatiui secūde persone cū littera

ms

nun leni in fine

انصرت
انصرت
انصرت

مثال امر الغائب المؤكّد بالنون الثقيلة

Septu imperativi tertiæ personæ habent in fine
dictionis litterā nun gravē duplicatā

لینصرت
لینصرت
لینصرت
لتنصرت
لتنصرت
لتنصرت

وبالنون الحقیقة

Et cu littera nun leni in fine

لینصرت
لینصرت

لِتَنْصُرُنَّ
مثال الاسم المفعول

Exēplū participij passivi, uel nominij

Adiutus	مَنْصُورٌ
Adiuti duo	مَنْصُورَانِ
Adiuti plures	مَنْصُورُونَ
Adiuta	مَنْصُورَةٌ
Adiute due	مَنْصُورَتَانِ
Adiute plures	مَنْصُورَاتٌ وَمَنَاصِرٌ

Et secūdu hūc ordinē declināda sūt sex coniuga-

tionē uerba de quibus iā dictū est quae sūt uerborū

triu litterarū perfectōrū, sūt prēterea uerba cō-

iugationes derivates ex istis uerbis triu litterarū

perfectis et istis duobus uerbis addatur una littera

et due et tres uti **أَكْرَمَ** Acrama id est honorauit p.^a

cuius passiuum fit **أُكْرِمَ** Ourema. hoc est hono-

ratuū fuit. et est uerbu quatuor litterarū cui

in principio additur littera Aleph, et hæc conju-
tio est uerbi creueti, quia illius uerbi perfecti
sui litterarum est كَرَمًا hoc est hono-
ratus fieri et esse

2^a
Est uerbum قَطَعَ Kattaa hoc est trucidari
cuius originale est قَطَعَ Kattaa hoc est
scidere, cedere, et Kattaa, est uerbum quatuor
litterarum, habes unam creueti in medio que est
b J duplicata.

3^a
Est coniugatio uerbi قَاتَلَ Katala hoc
est bellum gerere, et est uerbum quatuor litterarum
habes litteram aleph creueti in medio et uer-
bum sui litterarum originale est قَاتَلَ Katala
Hoc est, uicidare, et est uerbum Katala signifi-
cat societate in actu, et uerba uerba uerba huius
uig forme

4^a
Est coniugatio uerbi quing. litterarum قَضَى

Taphaddhala, hoc ioculare se de excellentia, et ha-
 bet duas litteras crevetez, una in principio que est
 Te, altera vero in medio que est Dad duplex, et
 verbum perfectum tui litterarum est **فَضِلْ** Pha-
 dela, hoc est temperare, et precescere

Coniugatio quinta est verbi **تَضَارَبَ** Tadhara
 ba hoc est simul preliari, et est verbum quing.
 litterarum, habens duas crevetez, una in principio
 que est Te. altera vero in medio que est aleph
 et illius verbum originale est **تَضَارَبَ** Dhara ba
 hoc est verberare, et est verbum tui littera-

s. a

rum prime coniugationis

Sexta coniugatio est verbi **أَنْصَرَفَ** Anvarapha ¹¹¹⁶⁵ b. a
 hoc est, veniam accipere, vel ire, et est verbum
 habens duas crevetez, in principio que sunt aleph
 et nudi. cuius originale verbum est **أَنْصَرَفَ**

Sarapha, hoc est dimittere, et veniam dare et

Et expellere et mutare, et coniungere et declinare etiam

7^a

Septima coniugatio est uerbi **أَكْتَر** Ekhtā Kara. hoc est uilē se habere, id est spernere se ipsū, et est uerbu quingue litterarū habēs duas crescentes, una in principio que est aleph altera uero est in medio que est Je. cuius uerbu principale est triū litterarū quod est hoc **حَقَر** Hhakara, hoc est spernere, et parui pendere

8^a

coniugatio octaua est illaque formatur secundū uerbu **أَخْرَجَ** Achragia hoc est exire facere uel gressū petere, et est uerbu sex litterarū habēs tres crescentes in principio que sūt aleph et sin, et Je. cuius uerbu originale est **خَرَجَ** Charagia. hoc est egredere, uerbu triū litterarū

Nona coniugatio est verbi ^{أَشْرَبْتُ} Asherani =
 suana, hoc est crassum fieri, et est verbum sex lit =
 terarum, habet tres crescentes. una in principio que
 est aleph et due in medio que sunt uau et sin.
 cuius originale verbum est ^{أَشْرَبْتُ} Chosiana
 hoc est crescere

9^a

Coniugatio decima est verbi ^{أُحْمَرْتُ} Ahhar =
 ra, hoc est erubescere, et est verbum sex literarum
 habet tres crescentes, una in principio que est
 Aleph, et alia in medio que est aleph etiam alte =
 ra vero in fine que est Re duplicata, cuius origi =
 nale est ^{أُحْمَرْتُ} Hhamera hoc est esse vel
 eradere rubens

10^a

Undecima coniugatio est etiam verbi ^{أُحْمَرْتُ} 11^a
 Chhamarra, hoc est erubescere, et videtur
 hoc verbum esse quing. ~~literarum~~ literarum tamen est
 sex quia dicitur in illo litera aleph, et litera

Re

Re, et origo in formam duorum uerborum uel hinc ^{أحمر}
Ahhmarract ^{أحمر} Ahhmarract est ^{أحمر}
Ahhmarrara, et ^{أحمر} Ahhmarrara, uel una ex
duobus literis Re trahit in aliam, et duplicatur
illa Re acceteri duplicationi;

12 Duodecima coniunctio est uerbi ^{أجلون} Aglamunga
hoc est sedere uel producere se, et corrigere se etiam
significat, et constat ex sex literis quia littera uau
duplicatur, et origo eius est uerbu ^{أجلون} gialaga
hoc est corrigere, et producere, et ut fiat sex litterarum
uau, additur ei littera aleph in principio, et in medio
littera uau duplex. et hec sunt coniunctiones uerborum
litterarum trium, que sunt sex et formatur de his
alia uerba quatuor et quinque et sex litterarum que
sunt omnes, duodecim uel ad uerba quatuor litterarum
perueniamus

~~De uerbo~~

De coniugatione Verbi quatuor litterarum
radicalium

Coniugatio verbi quatuor litterarum radicalium est
una tantum, que est verbum **دَخَرَجَ** Dahhrogia id est
voluere, et alia verba que reperuntur apud Arabes
sunt creata, quia additur illi una littera in principio
vel in medio de quibus iam diximus sed ad coniugandum
verbum

مثال الفعل الماضي

Exemplum verbi preteriti perfecti

Voluit

دَخَرَجَ

Voluere duo

دَخَرَجَا

Voluerunt plures

دَخَرَجُوا

Voluit foem.

دَخَرَجَتْ

Voluere due

دَخَرَجَتَا

Voluere plures

دَخَرَجْنَ

Voluisti

دَخَرَجْتَ

Voluisti duo
 Voluisti plures
 Voluisti femina
 Voluisti duo
 Voluisti plures
 Volui
 Voluimus

دَخَرَجْتُمَا
 دَخَرَجْتُمْ
 دَخَرَجْتِ
 دَخَرَجْتُمَا
 دَخَرَجْتُمْ
 دَخَرَجْتُ
 دَخَرَجْنَا

et hoc modo conjugata videt similia verba et pre-
 teritum perfectum et plura perfectum quemadmodum
 dictum de conjugatione tui litterarum passivum autem
 quod est in verbo precedente non mutatur littere sed
 totum vocales hoc modo **دَخَرَجَ** Dohregia
 id est voluit est et est procedendum

مِثَالُ الْفِعْلِ الْمَضَارِعِ وَالْمُسْتَقْبَلِ

Septem temporibus presentis et futuri

Voluit vel voluet

يَدْخَرَجُ
 يَدْخَرَجَانِ

وَاذْخُرْجُونِ
 وَاذْخُرْجُو
 وَاذْخُرْجَانِ
 وَاذْخُرْجِي
 وَاذْخُرْجِي
 وَاذْخُرْجَانِ
 وَاذْخُرْجُونِ
 وَاذْخُرْجِي
 وَاذْخُرْجَانِ
 وَاذْخُرْجِي
 وَاذْخُرْجِي
 وَاذْخُرْجِي
 وَاذْخُرْجِي
 وَاذْخُرْجِي

Et similiter quoniam additur illi littera *س* in uel
 particula *لَا* que est signa futuri et praesentis
 fit cum mutatione uocalium tamen hoc modo.

وَاذْخُرْجِي et si procedat.

Negatio autem temporis praeteriti fit quando additur particula

ما لا hoc modo ما يدخرج id est non voluit. que ad
 modum dictum est de verbo trini litterarum, et ne quando
 sit negatio futuri aditum particula negativa
 لا لا hoc modo لا يدخرج non voluit, et similia
 sepe est recedendum huius ordine procedendum

مثال الحذف

Exemplum negationis preteriti

Non voluit

لم يدخرج
 لم يدخرجا
 لم يدخرجوا
 لم تدخرج
 لم تدخرجا
 لم تدخرجن
 لم تدخرج
 لم تدخرجا
 لم تدخرجوا
 لم تدخرجي

لَمْ يَدْخُرْ جَاءَ
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى

Similiter conjugatur alia uerba huius similitudinis
et passivum eius est secundum mutationem uocalium
ut ^{لَمْ يَدْخُرْ} ^{لَمْ يَدْخُرْ} ^{لَمْ يَدْخُرْ} non uoluit est

مثال نفی الاستقبال مع التأكيد

Exemplum negationis futuri cum affirmatione
et athenentia

Nequisquam uoluet

لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى
لَمْ يَدْخُرْ جَزَى

لَمْ يَدْجِرْ جَا
 لَمْ يَدْجِرْ جَوَا
 لَمْ يَدْجِرْ جِي
 لَمْ يَدْجِرْ جَا
 لَمْ يَدْجِرْ جِي
 لَمْ يَدْجِرْ جَا
 لَمْ يَدْجِرْ جِي

*Lamina ante fit uti alia similia sunt ab yz mut-
 tatione litterarū sed totū uocabū*

مثال امر الحاضر

Septu imperatini de personis

Volue

دَجِرْ جَا
 دَجِرْ جَوَا
 دَجِرْ جِي
 دَجِرْ جَا
 دَجِرْ جِي

Passivum fit ut a luj formatura big. mutatione lit=
teraru hoc modo

مثال نهی حکما ضرب

Exemplu prohibetis, eunde persone

Ne voluit

لا تدرج
لا تدرجا
لا تدرجوا
لا تدرجوا
لا تدرجوا
لا تدرجوا
لا تدرجوا
لا تدرجوا

مثال امر الغائب

Imperativum tertie persone

Volunt

ليدرج
ليدرجا
ليدرجوا
ليدرجوا
ليدرجوا
ليدرجوا

لا تدرجوا

لِيُدْحَرِجَنَّ
مِثَالُ أَمْرِ الْحَاضِرِ الْمَوْكَّرِ بِالنُّونِ الثَّقِيلَةِ
*Imperatiuum secunde persone habes in fine licet
nū in fine gravē*

دَحْرَجَنَّ
دَحْرَجَانِ
دَحْرَجِي
دَحْرَجِي
دَحْرَجَانِ
دَحْرَجِيَانِ

مِثَالُ أَمْرِ الْحَاضِرِ بِالنُّونِ الْخَفِيفَةِ
Et cū nū leui

دَحْرَجَنَّ
دَحْرَجَنَّ
دَحْرَجَنَّ

أَمْرُ الْغَائِبِ بِالنُّونِ الثَّقِيلَةِ
Imperatiuum tertie persone cū no gravi

لِيَدُ حِرْحَانٍ
 لِيَدُ حِرْحَانٍ
 لِيَدُ حِرْحَانٍ
 لِيَدُ حِرْحَانٍ
 لِيَدُ حِرْحَانٍ
 لِيَدُ حِرْحَانٍ

وَالنُّونُ الْخَفِيَّةُ

Et cum nū in fine dictionis

لِيَدُ حِرْحَانٍ
 لِيَدُ حِرْحَانٍ
 لِيَدُ حِرْحَانٍ

مِثَالُ اسْمِ الْفَاعِلِ
 Participium

مَدْحِرْحَانٍ
 مَدْحِرْحَانٍ
 مَدْحِرْحَانٍ
 مَدْحِرْحَانٍ

مَدْحِرْحَانٍ

مُدَّخِرٌ جَتَانٌ
مُدَّخِرَاتٌ

Participium istius ageris passivum formatur secundum
mutationem vocalium talem hoc modo

مثال الاسم المفعول

مُدَّخِرٌ
مُدَّخِرَانِ
مُدَّخِرُونَ
مُدَّخِرَةٌ
مُدَّخِرَاتٌ
مُدَّخِرَاتٌ

Et quia hoc verbum quatuor litterarum, habet vocales alph-
athhi propter lenitatem, et hanc de causa id est propter multi-
plicationem litterarum non ponuntur alia conjugatione.

Sunt preterea, verba derivativa ab isto verbo dahhrā
gia que videtur, videlicet

تَدَاخَرَجَا Tadahhrayia, id est voluta est, et illi

additur littera Te in principio

ع¹¹⁰ ¹⁰ج¹⁰ج¹⁰ cui addatur due littere una in princi-
pio que est aleph, et alia in medio que est nun, quia est
verbum quatuor litterarum, et est ج¹⁰ج¹⁰ج¹⁰ج¹⁰, et significat
collectionem camelorum, et quoniam habet litteras crevetas
sue significat collectionem illorum quoniam videtur collecti
et simul uncti

ع¹¹⁰ ا¹⁰ق¹⁰ش¹⁰ع¹⁰ Et Kinnarra hoc est memor cutis ob-
metu, vel frigus, addatur illi due littere una in
principio que est aleph, altera vero Re que est in fi-
ne, quia littera Re est duplex

Preter hec tria verba derivata a verbo dahvra-
gia, ut alia sex verba que vocatur sequentia ver-
bu dahvragia. et sunt hec

م¹¹⁰ش¹⁰وا¹⁰مل¹⁰لا, hoc est colligere fructus pal-
marum, et est verbum trium litterarum, et additur ei
una ta in fine, et quia una est radicalis hold e cau-

sa uocatur sequēs uerbis quatuor litterarū, uel illi simile.

Et **حَوَقَل** Hhawqala cū littera uau addita post primam litterā, quia est triū litterarū **قَل** Hhē Kala, et significat uerbis Hhawqala potare cōpū uel Hortor

Et **بَيْطَر** Baiytara hoc est cū littera se addita post primā, et est curare bestias

Et **جَهَوَر** Giawara hoc est cū uau addita ante ultimā radicāle, et significat extollere

Et **قَلَس** Kalasa cū nun addita post primam radicāle hoc est ponere in capite alium uiri piteu et est ex indumentis capitis

Et **قَلَس** Kalā cū se addita in fine, et pronūciat ~~ut~~ alesh idem significat ut illud ate.

Præter hæc sex uerba sūt alia quinq. sequētia, uel similia uerbo **تَدَاهِرْجَا** **تَدَاهِرْجَا**, de quo atea

dictū

dictum est, et est ex illis tribus verbis derivatis a verbo
quattuor litterarum ^{د ا ح ج} dahhugia. et id est hoc
et dicitur verba crescentia super verba triu litterarum
uti est

^{ت ج ل ب} Tagialbaba, cum duobus crescentibus una
scilicet in principio que est Te alia vero est Be in fine
et significat induere se uno genere vestimento dicto
^{اللباب} Abrialbaba quod est frequentiss^{me} in usu
apud poetas Arabes, et induuntur illo mulieres ut
invenia

^{ت ج و ب} Tagiawaba, cum duobus additiis una
in principio que est Te altera vero in medio que est
wan, et significat induere se Tiaris, vel cingere se zona

^{ت ج ش ي ط ن} Tasiaytana hoc est cum Te additum
in principio et se in medio, et significat agere actiones dia-
bolicas,

^{ت ج م س ك ن} Tamascana, cum duobus in principio additiis

hoc

hoc est Je et Mim. et significat fingere vel esse pau-
per et miser

Et ^{تَرَقْوَكْ} Tarahua, cū Je addita in principio dictio-
nis et uau in medio, et significat longitudinē neruorū,
ob nimis ambulatu, et latitudine

Sunt præter hæc quæque alia duo uerba sequentia uerbo
^{أَخْرَجَ} quod est ex illis tribus uerbis in dictis
paulo superius, et sunt enuncta supra uerba trium
litterarum et sunt hæc

^{أَقْسَا} Kansasa, cū tribus enunctis, que
sunt aleph in principio, et nun in medio, et uin in fine, et
significat cōtrarietate, et in bonitate, quoniam porrigitur pes-
ty et ueterate.

Et ^{أَسْتَا} Estaka, cū aleph addita in principio
et nun in medio, et Je in fine, et significat supina-
ri. et hæc sunt ille triginta et quinq. coniugationes de
quibus dictum in principio tractatus de uerbis, et sunt

sex coniugationes, uerborum trium litterarum perfectorum
 et duodecim coniugationes uerborum sequentium illorum, uel
 derivatiuum ex illis, que sunt octo, decem et octo, et una con-
 iugatio uerbi quatuor litterarum, et tres uerborum
 ab illo derivatiuum, que sunt uiginti due, et sex ab illo
 procedentia, que sunt uiginti octo, et quing. a uerbo seq-
 uenti primo que sunt triginta tres, et due a secundo sequenti
 uerbo, que sunt octo, triginta coniugationes, et secundum
 hanc formam sunt omnia uerba Arabum preter differ-
 entiam de quibus dicendum infra, et omnia hec uerba con-
 iuganda sunt secundum ordinem dictum tuum in actiuis, tu
 actiua in passiuis. sed iam tempus est transire ad uerba
 differentia, et prius dicamus de uerbis transitiuis, et
 intransitiuis, ut facilius prosequamur ordinem no-
 tum iam inceptum

De uerbis transitiuis, et intransitiuis

Sciendum est quod uerba apud Arabes, que uocantur

apud

apud alij nationes, et transitivum vocatur **المتردد**
 almotaaddi; a verbo **عَدَى** Adā hoc est trāire
 et intransitivum vocatur **اللزيم** Allazemu a ver-
 bo **لَزِمَ** hoc est observare et amidiare. et verbū
 intransitivum fit transitivum ob tres causas, primū quā addit
 ei littera aleph in principio uti **خَرَجَ** Charagia
 hoc est exiit si addatur aleph fit **أَخْرَجَ** Achra-
 gia hoc est exire fecit. et accētuduplicationis
 supra mediā uti **خَرَجَ** Charragia, et valet quā-
 tū superius verbū, et quā addit verbū prepositio facies
 terminare in **جَرَجْتُ بِهِ مِنَ الدَّارِ**
 Charagtu behi menaddari; hoc est egressus in
 in eode domo, vel exire feci eode domo. et quā
 eijctur te addita in principio alienius verbū uti in
تَجَلَّبَبَ Jagial baba, hoc est induere se, et sibi
 tera Te demit tūc verbū fit transitivum, uti est in
تَجَلَّبَبَ grial baba. hoc est induere alios et re-
 in

in alijs verbis. Et verbum Transitivum aliquando fit
 intransitivum quia ab eodem mutatur eaque transitivum uti in ver-
 bo **كس** casara hoc est frangere si addatur ei
 in principio aleph ut non fit intransitivum uti **كس**
 Encasara hoc est frangi. similiter quando additur
 ei in principio littera nun, et si duplicatur ut **كس**
 Tacasara quod idem significat id est frangi et simili-
 ter in verbo **كس** qal baba quod est intransitivum si addo-
 mus in principio eum **كس** fit intransitivum. preterea
 sunt alia verba que neg. sunt transitiva neg. intransitiva
 ut intransitiva ut **كس** **كس** Kaba hoc est
 pati et tormentare, et sic quando est verbum huius simili-
 ter addatur in principio est illius littera **كس** uti est
كس Tachama id est habere pugnam cum alio
 et alius ad ipso. Verba autem quatuor litterarum omnia
 sunt transitiva preter verbum **كس** darbaha hoc
 est currere ob metum et humilitate se. Verba

aut

autē quę litterarū sūt oīa intransitiua. præter hæc
uti ^{تفاسر} Tafassara et ^{تفسر} Tafassara et
et ^{تقاتل} Talatala id est pugna habere quę sūt
intertransitiua et intransitiua. Verba autē sex lit-
terarū oīa sūt intransitiua præter unū quod est hoc
^{أششرح} quod est inter utroq.

De litteris creceti by

Litterę quę adduntur tū nominibus tū uerbis sūt

Decē et hæc sūt ^{ات س م ن و ه ل ي}
Et quādo inueniēmus aliquā dictionē tū litterarū
habēs quartā quintā et sextā, existit, sciēdū quod illa
dictio est ex creceti by, si nō fuerit radicalis, uti
in uerbo ^{و شوش} Vauusia hoc est in aurē
loqui

De significationib' litterę aleph
addita uerbis

In principio uerborū tū litterarū adduntur litterę

aleph

Alphique habet varias significaciones.

Aliquando facit verbum transitivum uti diximus, in verbo
خرج ^{اخرج} xire fecit et ^{احترم} acrama hoc est
honoravit et similia

Aliquando fieri et evadere uti ^{اشي} am sua hoc
est evasit dies multis annis quia ^{الماتشيئة}

Almasiatu que sunt animalia quadraginta

Aliquando significat invenire uti ^{اجلت} ab halto=
hu, hoc est invenit cum auxilio

Aliquando significat tempus ut ^{احصد الزرع} ahsvoda=
garu, hoc est venit tempus metendi messem

Aliquando est demere uti ^{اشكتة} acaytohu, hoc est
demi ab illo que velat

Aliquando ingressus in re vel in tempore uti ^{اصبح}
as baha, hoc est manere

Aliquando significat multiplicationem uti ^{البن}
Albana, hoc est multiplicatus lacibus

preterea

Præterea sunt tres littere que adduntur verbis
in præcipio et variant illius significationem, que sunt

أ س ت

Aliquādo significat petere et optare uti ^{أَسْتَفِرُّ} أستفِرُّ

Astaghphara hoc est est petere veniam, et est par-
ticula art adiuncta verbo ^{أَسْتَغْفِرُ} Astaghphara

id est parere

Aliquādo optare, uti ^{أَسْتَجِيرُ} أستجِيرُ hoc est iuvare

Aliquādo mutatio, uti ^{أَسْتَلُّ} أستلُّ Achallat =
Chamrā, hoc est vinū mutatum est in acetū

Aliquādo Existimare uti ^{أَسْتَكْرِمُهُ} أستكْرِمُهُ =
tohu id est putari, vel existimari illud esse esse
horabile

Aliquādo invenire uti ^{أَسْتَجِدُّهُ} أستجِدُّهُ =
hoc est inveniri illud bonū

De litteris lenibus

littere

littere lenes que vocatur **حُرُوفُ اللَّيْنِ** hhoru-
 phullayni id est littere lenes, et vocatur etiam
حُرُوفُ الْمَدِّ hhoru phul maddi hoc est littere
 producte vel longitudinis, et vocatur etiam hoc modo
حُرُوفُ الْإِزْوَادِ hhoru phulellati hoc est lit-
 tere diffective. et sunt tres **اوي** et quando ali-
 quod verbum habet in principio illius vel in medio vel
 in fine una vel duas ex istis litteris vocatur ver-
 bum diffectivum

De verbis Diffectivis

Verba diffectiva sunt **ثلاثة** primum vocatur

sex

المضاعف almodaaphu hoc est duplicatum quia

constat ex duabus litteris, tertia pro na preteriti et

ultima duplicatur, et vocatur etiam **الاصم**

Alasamu hoc est nudus quia recipit ultima accentu
 grave neg. transit ultra neg. auditus. et vocatur etiam

almutabaker

المطابق ١١٠٤
Almotàbakū, id est duplex
Secunda coniugatio uerborū defectiuorū uocat se al=
mahmuzi, quia habet uerbu illius prima radicali
est aleph uel Alhamzū, uel una ex tribus diffic=
ilibus, et uocatur ^{الموزن} Almahmuzū uel
^{موزن الفاء} Mahmuz ulphaj. id est uerbu
habet prima difficulte, et uocatur ^{المعتل} Alme=
tallū id est defectiuū, et ^{المثالي} Almethālu=
id est simile quia est simile uerbo tūm litterarū
perfecto

Tertia coniugatio habet uerba defectiua medię ra=
dicali, et uocatur tale uerbu ^{الأجوف} Alagiūphu
hoc est carēs uētre quia illius mediā deficiit et
uocatur etiā

Quarta coniugatio habet uerbo defectiuū ultima
et uocatur defectiuū et quatuor litterarū
Quinta habet penultima et ultima defectiua

et vocatur ^{المقرون} اللقيف المَقْرُونُ *Allaphiphu* ^{المفروق} *mak-*
rūnu, id est involutū cōiunctū, quia duae illius dif-
 fectivae iunguntur

Sexta cōiugatio vocat ^{المفروق} اللقيف المَفْرُوقُ *Allaphiphul-*
maphrūku, hoc est revolutū disiunctū, quia
 habet unā diffectivā in principio, et alia in fine
 et haec sūt oēs regulae diffectivōrū

Prima cōiugatio verborū
 Diffectivōrū

Prima cōiugatio, est *Almodhāaphi*, id est Duppli-
 cati, et haec cōiugatio fit tripliciter hoc modo uti est
 جازرا *Jarra* hoc est letificare et in praeteri fit
 cū vocali adhami sic ^{يَجْرُو} *Jasorū* secūda
 forma fit ^{يَفْرُو} *Pharra iapherru* hoc
 est fugere, cū vocali alchervi in secūda radi-
 cali praeteri, tertiā forma fit cū vocali al-
 phathhi in secūda radicali praeteri, hoc modo

Pro tuqasti et produxisti tu uis
 uos duo
 uos plures
 produxisti tu foemina
 uos due
 Vos plures
 produxi
 produximus

مَدَدْتِ
 مَدَدْتُمَا
 مَدَدْتُمْ
 مَدَدْتِ
 مَدَدْتُمَا
 مَدَدْتُمْ
 مَدَدْتِ
 مَدَدْتُمَا
 مَدَدْتُمْ

مِثَالُ الْمَضَارِعِ وَالْمُسْتَقْبَلِ

Exemplu preteriti et futuri et c.

Producat ille
 duo
 plures
 Illa
 due
 plures
 producat et producat tu.

يَمْدُ وَيَمْدُ
 يَمْدَانِ وَيَمْدَانِ
 يَمْدُونَ وَيَمْدُونَ
 يَمْدُ وَيَمْدُ
 يَمْدَانِ وَيَمْدَانِ
 يَمْدُونَ وَيَمْدُونَ
 يَمْدُ وَيَمْدُ

Vos duo	وَمَدَدَانِ	مَدَدَانِ
Vos plures	وَمَدَدُونَ	مَدَدُونَ
Tu foemina	وَمَدَدِيْنِ	مَدَدِيْنِ
Vos due	وَمَدَدَانِ	مَدَدَانِ
Vos plures	وَمَدَدَانِ	مَدَدَانِ
produco et produca	أَمْدُدُ	أَمْدُدُ
producimur et producemur	نَمْدُدُ	نَمْدُدُ

et similiter quando additur illi particula negationis
 presentis ut est مَا يَمْدُدُ Mayamoddu id est non
 producit, et مَا يَمْدُدُ Mayamoddu quod idem signi-
 ficat, et quando additur illi particula negationis
 futuri utي لَا يَمْدُدُ et لَا يَمْدُدُ Layamoddu
 et Layamoddu, id est non producet, et sic procedet
 dum usque ad finem quod nunquam variabit uti patet in
 exemplis litterarum superius

Præterea, si formata est negatio presentis vel
 existit, verbis prima aduertendum, si verbum fuerit

secundū formā **قَرَّ يَفِرُّ** Pharra yapherru cū
 vocali alcheppi in secūda radicali p̄c̄c̄ti; vel hi
 fuerit secundū formā **عَفَّ يَعْضُ** Adā
 yaaddu, cū vocali alphat hki in secūda p̄c̄c̄ti;
 tūc illius terminatio d̄c̄r̄m̄it in e vel a. ut infra
 dicēdū in autē fuerit secundū formā verbi
سَرَّ يَأْوِمُّ sarra yaomu tūc etiā fit ad ter-
 minatione et duplicatione litterarū et acētudis
 p̄bicationis hoc modo

مَثَالُ النُّكْحِ

Exemplū negationis p̄c̄c̄ti

Non produxit

وَلَمْ يَمْدُدْ	وَلَمْ يَمْدُكْ	لَمْ يَمْدُ
وَلَمْ يَمْدُدَا		لَمْ يَمْدُوَا
وَلَمْ يَمْدُدُوا		لَمْ يَمْدُوَا
وَلَمْ يَمْدُدْ	وَلَمْ يَمْدُكْ	لَمْ يَمْدُ
وَلَمْ يَمْدُدَا		لَمْ يَمْدُوَا
وَلَمْ يَمْدُدُوا		لَمْ يَمْدُوَا

وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ
وَلَمْ تَمْدَدْ	وَلَمْ تَمْدَدْ

Et sic prosequendum secundum hunc ordinem cum uocati in fine
 ne dictionis, tamen quando habet accentu duplicatio-
 nis quatenus si habet a bas litteras, quod non accidit in
 illis duobus uerbis secundum alias regulas predic-
 tas quia si uerbu habet accentu duplicationis in
 fine tunc habet uocale, si uero ponitur duas
 littere tunc ponitur in fine consonas tamen hoc
 modo

وَلَمْ يَفِرَّ وَلَمْ يَفِرَّ
 Non fugit

et sic in alio verbo

لَمْ يَعِضْ وَلَمْ يَعِضْ وَلَمْ يَعِضْ
No memor dit

quod clare patet in istis duabus coniugationibus ha-
bitibus in secunda praeteri uocale alphas huius et uo-
cale alcheeri quando littera ultima habet acetu
duplicationi, tunc ponitur in fine illius uocalem
alphas huius uel alcheeri, uti uidet ista duo uerba

لَا يَأْذُهَا وَلَا يَأْذُهَا لَمْ يَعِضْ

et hoc modo aliud uerbu لَا يَأْذُهَا وَلَا يَأْذُهَا
ri

لَمْ يَفِرَّ

Si autem ponitur due littere abq. acetu duplica-
tionis tunc tunc ponitur in fine acetu algrismi
hoc modo. لَا يَأْذُهَا وَلَا يَأْذُهَا لَمْ يَعِضْ

Exemplu tertij ordinis iam patet. sed iam ad negationis
futuri

مِثَالُ نَفْيِ الْإِسْتِقْبَالِ مَعَ التَّأْكِيدِ

Exemplu negationis futuricū affirmatione et

مثال الأمر المعاييب

Imperativum tertij persone

Producat ille

وَلْيَمْدُدْ

وَلْيَمْدُدْ

لِيَمْدُدْ

وَلْيَمْدُدَا

لِيَمْدُدَا

وَلْيَمْدُدُوا

لِيَمْدُدُوا

Producat illa

وَلْتَمْدُدْ

وَلْتَمْدُدْ

لَتَمْدُدْ

وَلْتَمْدُدَا

لَتَمْدُدَا

وَلْتَمْدُدُنَّ

لَتَمْدُدُنَّ

et sic proceditur cum vocali alphas khiet alchavri in fine dictionis quoniam habet accentu duplicacionis et quoniam habet duas litteras in duobus alij ordinibus procedendum quemadmodum diximus in expressione negationis preteriti

مثال الأمر الحاضر

Imperativum secunde persone

Produce

وَأَمْدُدْ

وَأَمْدُدْ

مَدُدْ

Producite duo

وَأَمْدُدَا

مَدُدَا

Plures

وَأَمْدُدُوا

مَدُدُوا

مَدَّ
مَدًّا
مَدًّا

وَأَمَدَدُكَ
وَأَمَدَدَا
وَأَمَدَدُونَ

مثال نهی الغائب

Prohibitio tertie persone

لَا يَمُدُّ
لَا يَمُدُّوْنَ
لَا يَمُدُّوْا
لَا يَمُدُّوْا
لَا يَمُدُّوْا
لَا يَمُدُّوْنَ

لَا يَمُدُّ
لَا يَمُدُّوْنَ
لَا يَمُدُّوْا
لَا يَمُدُّوْا
لَا يَمُدُّوْا
لَا يَمُدُّوْنَ

مثال نهی الحاضر

Prohibitio secunda persone

لَا تَمُدُّ
لَا تَمُدُّوْا
لَا تَمُدُّوْا
لَا تَمُدُّوْا

لَا تَمُدُّ
لَا تَمُدُّوْا
لَا تَمُدُّوْا
لَا تَمُدُّوْا

لَا تُعَدُّ دَلًّا
لَا تُعَدُّ دَلًّا

لَا تُعَدُّ دَلًّا
لَا تُعَدُّ دَلًّا

Et hoc modo coniungāda sunt imperatiua aliorū uer-
borū, uti sunt uerba habētia ultimā duplicatam
cū dal duplicata acētu, et littera uel ad aliu impe-
ratiuū habēs nun duplicatā

مثال الأمر الموكَّد بالنون

Septu imperatiui duplicati in fine

Produc

مَدَّكَ

مَدَّكَ

مَدَّكَ

مَدَّكَ

مَدَّكَ

أَمَدَدَنَّكَ

مثال الأمر بالنون الخفيفة

Septu imperatiui habēs in fine

Nun lenē

مدد

مَدَّنَ
مَدَّنَ
مَدَّنَ

Et imperativum tertie personae habes in fine labe-
ra nūgrane fit ^{لَا مَدَّنَ} لا مَدَّنَ, Latamoddanna, id est
producat ille et sic proceditū quēadmodū coniugatur
verbum secunde personae et prohibes fit ^{لَا مَدَّنَ} لا مَدَّنَ
Latamoddanna, et sic cū nū leui in fine dictionis
et hoc modo fit in alijs verbis similibus

De passivis est hanc coniugationū
Latina verba in eundē istas coniugationes nō mutant
litteras sed tantū vocales quēadmodū dictū est in
verbis perfectis hoc modo - ^{مَدَّنَ} Modda tantū
differt ab activo quod vocalis, alphaschi mutatur
in dāmi, et sic proceditū in alijs personis et nū-
meris et temporibus, neg. mutat littera ulla sed tantū
vocalis, neg. fit passivum cū littera dal duplicata

et in presentis vel futuro fit **مَادًا** sicut adde mutata uocale prima que est alphathhi in dami et secunda que est addhammi mutatur in alphathhi cui est procedendum seper

De participijs

مِثَالُ اسْمِ الْفَاعِلِ

Exemplum nominis agentis hoc est participij

Producez uir

مَادًا

produceztes duo

مَادَانِ

Producez plures

مَادُونِ

Producez foem.

مَادَاةً

produceztes duz

مَادَاتَانِ

produceztes plures

مَادَاتٌ وَمَوَادُّ

مِثَالُ اسْمِ الْمَفْعُولِ

Exemplum nominis patientis

Participium passiuum fit queadmodum participium uerbi perfecti hoc modo

Productus

ممدود
ممدودان
ممدودون
ممدودة
ممدودتان
ممدودات

De nominibus formati
ab isto verbo

Nomina formata a his verbis sunt nominata tempo-
ris et loci que sunt hæc

مثال اسم الزمان والمكان

Exemplum nominis loci et temporis id est temporis
et loci quibus fit hæc actio

locus vel tempus quibus sunt productiones

ممد
ممدان
ممدون
ممدة
ممدات

وَمَدَّانِ
وَمَدَّاتٍ

مثال اسم الألة

Septu nomini in humetali
In humetali quo produciuntur

وَمَدَّانِ
وَمَدَّاتٍ
وَمَدَّانِ
وَمَدَّاتٍ
وَمَدَّانِ
وَمَدَّاتٍ

et istud nomen in humetale differt tate
a superiori quod superior habet in prima mim litte-
ra uocata ad ham, et istud uocata al cheyri. et
ia tractatus est de istis nominibus in loco sed quia
ista uel extra regula et derivatur ab istis uerbis
anomalibus et hoc de causa hoc in loco tractum
de illis, sed ad alias coniugationis

De secunda coniugatione differtior

scada

secunda coniugatio defectiuorum est uerborum difficultium
primae radicalis, et uocatur hoc uerbum ^{مقتل} ^{مقتل}

Almotallu, hoc est difficile, sed quia sunt aliae coni-
ugationes defectiuorum hac de causa propter differ-
entiam uocatur ^{مقتل} ^{مقتل} Motallu. phaj hoc est

difficile, primae radicalis, et uocatur etiam hoc uerbum

^{مقتل} ^{مقتل} Almethalu, hoc est simile, quia in prete-
rito est simile uerbo perfecto, et uocatur etiam hoc

uerbum ^{مقتل} ^{مقتل} Almahmuq, hoc est habes una

ex litteris difficultibus, de quibus litteris superius in

dictum est, sed ad coniugandum

De coniugatione istius uerbi

مثال الفعل الماضي

Septem uerbi preteriti defectui

Promisit

Promiserunt duo

promiserunt plures

وَعَدَ

وَعَدَا

وَعَدُوا

وَعَدْتُ
 وَعَدْتَا
 وَعَدْنَا
 وَعَدْتِ
 وَعَدْتُمَا
 وَعَدْتُمْ
 وَعَدْتِ
 وَعَدْتُمَا
 وَعَدْتِنِ
 وَعَدْتُ
 وَعَدْتُمَا

Et hoc modo sunt ^{conjugata} declinata verba **أَخَذَ** achadha
 hoc est accepit et **يَقِظُ** yakazha hoc est exper=
 rectus est, et notandum quod ista verba defectiva prima
 sunt triplici modo id est cum nam in principio et a beth
 vel a kasatu et sic quia istae littere vocantur
 defectivae quemadmodum dictum est suo loco, et hoc

De causa

causa ponit excepta ista verborum

مثال الفعل المضارع

Excepta verbi presentis vel futuri

وَيُعَدُّ وَيُوعَدُّ

يُعَدُّ

يُعَدِّانِ

يُعَدُّونَ

تُعَدُّ

تُعَدِّانِ

يُعَدِّنَ

تُعَدُّ

تُعَدِّانِ

تُعَدُّونَ

تُعَدِّينَ

تُعَدِّانِ

يُعَدِّنَ

أُعَدُّ

نُعَدُّ

Similiter coniugata uerba similia huic uti est a uerbo
 Achada de quosia dictu est in preterito, in presenti fit
 יָחֹדוּ yachodu. Sed uerba incipientia per litteram
 Je, uti in futuro uerbi preteriti yakasha fit יִקָּשׂוּ
 yakashu cu confirmatione littere Je, et uicini similibus
 quos uerba hancionos sedet

Negatio futuri uel preteriti nunquam mutatur neg. presentis
 sed tantu additur particula negationis, et mutatio forme
 uel uocatiui secundu ordine predictu

De imperatiui huius uerbi

مثال الامر

promittit

عِدْ
 عِدْا
 عِدْوا
 عِدِي
 عِدْا
 عِدْنِ

مثالُ أمر الغائبِ

لِيَعِدْ
لِيَعِدَا
لِيَعِدُوا
لَتَعِدْ
لَتَعِدَا
لَيَعِدَنَّ

hoc modo formatur imperativa huius verbi pariter
ferentia ab alijate dicti, et sic duplicatus impe-
ratiuus, لِيَعِدَنَّ لِيَعِدَنَّ وَاوَاوَا وَاوَاوَا
et لَتَعِدَنَّ لَتَعِدَنَّ وَاوَاوَا وَاوَاوَا

De participio huius verbi

مثالُ الاسم الفاعل

Exceptus nominis agentis

promittens

وَأَعِدُّ
وَأَعِدَانِ
وَأَعِدُونَ

وَاعِدَةٌ
وَاعِدَتَانِ
وَاعِدَاتٌ

participium passivum fere respicitur secundum ordinem
verborum perfectorum etiam in anomalibus verbis et
differt hinc hoc modo

مثال الاسم المفعول

Expletus nominis patientis

Promissus

مَوْعُودٌ

مَوْعُودَانِ

مَوْعُودَاتٌ

مَوْعُودَةٌ

Promissa

مَوْعُودَتَانِ

مَوْعُودَاتٌ وَمَوْاعِدٌ

Nomina autem localia et temporalia formata
ab isto verbo hoc modo formantur

مثال اسم الزمان والمكان

Expletus

Septem nominis localis et
temporalis

وَمِيْعَادُ

مُوْعَدٌ

مُوْعَدَانِ

مُوْعَدُونَ وَمُوَاعِيْدُ

مُوْعِدَةٌ

مُوْعِدَتَانِ

مُوْعِدَاتٌ وَمُوَاعِيْدُهُمْ

مِثَالُ اسْمِ الْاَلَةِ

Septem nominis instrumentalis

وَمِيْعَادُ

مِيْعَدٌ

مِيْعَدَانِ

مِيْعَدُونَ

مِيْعَدَةٌ

مِيْعَدَتَانِ

مِيْعَادَاتٌ

Hec est finis coniugationis secundae de dilectione

Septem verbi preteriti

~~Custodivit~~ Custodivit

صَانَ

صَانَا

صَانُوا

صَانَتْ

صَانَتْهَا

صَانُوكَ

صَانَتْ

وَصَانَتْهَا

وَصَانْتُمْ

وَصَانْتِ

وَصَانْتَهَا

وَصَانْتِهَا

وَصَانْتُ

وَصَانَا

et simili modo coniugata sunt verba. باع Ba'a et
خاف Chāpha, et prima persona et secunda

utriusq.

utriusq. verbi habet vocale aleph in uti **يَعْتَشُ**
 Betu, id est uerbi dicit **يَعْتَا** Benā id est uerbi dicit
 may, et sic **خَفْتُ** Chephen, hoc est timui et
خَفْنَا Chephnā. hoc est timuimus

Et partem huius uerbi et uocorum mutat in preterito
 litterā aleph in Je hoc modo **صَيَّرَ** Synactri
 socij tātu mutata aleph in Je et uocalis alphas
 hi in aleph in

مِثَالُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ

Septem uerbi presentis et futuri

Custodit, et uerbi dicit

- يُصَوِّدُ**
- يُصَوِّدَانِ**
- يُصَوِّدُونَ**
- تُصَوِّدُ**
- تُصَوِّدَانِ**
- يُصَوِّدُ**
- تُصَوِّدُ**

تُصَوِّدَانِ

تَصُونَانِ
 تَصُونُونَ
 تَصُونِينَ
 تَصُونَانِ
 تَصُونِي
 أَصُونُ
 تَصُونُ

Verba similia huic mutat uau in Je ut يَبِيعُ
 yabiu, et similia, et Chabana mutat aleph h
 preteriti يَكْتَابُ yacashu, et in quādo fit nega-
 tio futuri et preteriti, sed qn fit negatio preteriti
 tū demitur uau et ab alij Je et aleph. hoc modo

مثال الجهد

Septu negationis preteriti

Non custodivit

لَمْ يَصْنُ
 لَمْ يَصُونَا
 لَمْ يَصُونُوا

Custodi
 Custodite duo
 Custodite plures
 Custodite tu foem.
 Custodite duæ
 Custodite plures

حُتِّا
 حُتِّوْنَا
 حُتِّوْنَا
 حُتِّوْنَا
 حُتِّوْنَا
 حُتِّوْنَا
 حُتِّوْنَا

Similiter prohibes fit abiq. mutationi forme hoc
 modo **لَاتُصِّنْ** Latason, hoc est ne custodias, et impe-
 rativum tertie prone fit adita li id est la et se
 hoc modo **لَيُصِّنْ**, ~~Latason~~ Lyason. hoc est custo-
 diat ille et ne similia uti **بِع** Bee hoc est vede
 et **خَفْ** Chaph. hoc est time et ne impera dister-
 tije personi, adita li hoc est la et se ut ad impera-
 tivum habes in fine nō duplicata

مِثَالُ الْأَمْرِ الْمُؤَكَّدِ بِالنُّونِ
 التَّقِيَّةُ

Septu imperativi duplicati id est habes in fine

yakadu hoc est ducere addita particula en hoc modo

انقاد ينقاد Enkada yakadu hoc est duci

Moru panina fuit hoc modo احيب وحياب Ogyba

loquatur et similia et participia istorum uerborum

compositorum fit hoc modo مجيب Mogibon hoc est

respondes exaudies at مستقيم Mostakymon id

est redire اناقاد Mokado hoc est ductus

et participia passiuum fit hoc modo

مثال الاسم المفعول

Exemplum participii passiuum

Custoditus

مضون

مضونان

مضونون

مضونون

مضونتان

مضونات

et recipi a uerbis similibus uel huiusmodi et a uerbo

Baā fit ^بمبوع Mabūon et ^بمبوع Mabūon
haec est uerbitus et paniam participij Moysi fit hoc
modo ^بمبوع Mabūon

finis tertie coniugationis defectiuorum

Quarta coniugatio

Verbu defectiuu quarte coniugationis uocatur -

^بالناقص Annākesu hoc est uerbu diffinitu et uo-
catur etia ^بذوالاربعه Dhū larbaati hoc est qua-
tuor litteraru quia prima pona p̄teriti formatur
ex quatuor litteris et hoc modo coniugabitur

مثال الماضي

Exemplu uerbi p̄teriti

Preliantur est

وَعَزَى

عَزَى
عَزَى
عَزَى
عَزَى
عَزَى

Expositio negationis preteriti

Non pugnavit

لَمْ يَغْرِبْ
لَمْ يَغْرُبَا
لَمْ يَغْرُبُوا

Et nec est proseguendum usque ad finem huius et aliorum
uti لم يَغْرِبْ Lam iarme id est no recit et sic duale

لَمْ يَغْرِبِيَا Lam yarmia et plurale لم يَغْرِبُوا

Lam yarmia et sic negatio alius id est لم يَرْضِ

Lam yardha et sic in duale et plurale usque ad finem

Negatio futuri cum affirmatione et asservatione fit

hoc modo لَنْ يَغْرُبَا Lanyaggua et duale لَنْ يَغْرُبُوا

Lanyaggua et plurale لَنْ يَغْرُبُوا Lanyaggi et

sic لَنْ يَرْضِيَا Lanyarmy et لَنْ يَرْضِيَا

yardha et sic similia usque ad finem secundu regu-

la predictam in verbo perfecto sed ad imperativum

est bonu verboru

مِثَالُ الْمَرْكَاةِ

أَرْضَيْنِ

Et si aliud imperatiuū hoc modo formatur illius
imperatiuū

مَثَالُهُمُ الْخَاضِرِ

Exemplū imperatiui. *de personē*

Complacere

أَرْضِي
أَرْضِيَا
أَرْضُوا
أَرْضِي
أَرْضِيَا
أَرْضَيْنِ

Et imperatiuū habes in fine litterā nā duplici
cata hoc modo fit

مَثَالُ الْأَمْرِ الْمَوْكِرِ بِالْتَوْبِ

Exemplū imperatiui duplici

أَعْرُونَ
أَعْرُونَ

Verba factiā de nomine in avelan nomina adiecti-
ua et substantiva et cū Hel

De verbis vel particulis de nomine in actan.

Ista verba deesse factiā de nomine relatiuū et antecedēs
in actā, quia int̄ ordinē aliorū hac de causa

hic ponuntur, ~~Et cū~~ **ظَنَنْتُ** } hanātu id
est putavi; ut **ظَنَنْتُ الْهَلَالَيَا** } hanātu helāla
layhā putavi lunā esse lucētē, Et invisibile et hoc
nomē Alhelāla est nomē lune nouę et derivit

in actlayhā, est nomē adiectiuū de nomine in an
Et **حَسِبْتُ** } Hasebtu id est putavi, de quo iā dictū

Et **خَلْتُ** } Cheltu idem significat uti in pe-
nones duo. Et **زَعَمْتُ** } zaamtu, idem significat

Et **رَأَيْتُ** } Raaytu id est uidi, et est uerbu defecti-
uū cuius coniugatio in perasta, Et **عَلِمْتُ** } Alētu

id est sciui, Et **وَجَدْتُ** } Wagidtu id est inueni

Et **أَتَّحَدَّثْتُ** } Attachadhtu, id est Egi et est uerbu

coponitū

coponitū, Et جَعَلْتُ Ge'altu id est cōtinuere
 Et سَمِعْتُ Sameetu id est audiui, et nimbū id est
 hec decē oīa faciūt dēnere adiectiua et substantiua
 nomēni a et an

99

10

De particulis coniūctionis quę int̄ dēcē

Hę particulę coniūctiue nō ponūtur cū dēnētiā uel
 on uel an uel suel en. uel A et a sepe sequūtur
 dēnētiā et nūquā mutātur, et hęc sūt الواو id est hęc
 ra uau, et fit و uā id est et, uti جَاءَ زَيْدٌ وَعَمْرٌو
 hoc est uenit Zaidon et Amron, et ābo sūt nomina
 propria et in on dēnētiā. Et الفاء Alghai id est
 littera phe, et fit ف pha sed nūquā ponitur diuisa
 ab alijs litteris, et significat etiā et sed significat tempus
 diuisiue, et uenit uti جَاءَ زَيْدٌ فَعَمْرٌو uenit Zaido
 Et post eū Amron, et habet alij significatiōes. Et ثم
 Thomma, id est post, et hęc particula differt ab alia
 superiorī, quod p. a significat tempus uerū sed iūctū p. a =

1

2

3

4 Et significat et atq. ut. etiā sed ista significat post
 tempus futurū clivē Et **أَوْ** Au idest aut, et servit
 5 interrogati, et permodicitiā. Et **أَمْ** idest ne. ut an?
 interrogati, uti **أَمْ عِندَكْ زَيْدٌ أَمْ عَمْرٌو** Estne apud te
 6 zaydon an Amron. Et **إِنَّمَا** Emma idest aut
 7 Et **بَل** Bal idest sed, Et **إِن** Negativa que est nota
 8 in coniugationibus Et **لَٰكِنْ** Lāchen idest sed.
 9 Et **حَتَّىٰ** Hhattā, idest etiā, et significat aliquando
 10 usq. et donec, et unaqueq. ex istis particulis habet
 varias significaciones, quas unus lectio nō ostēdet
 sed preterea alię particule que vocatur particule deni-
 netiū in uel in on, tā in substantiis quā in adiecti-
 vis et ut hec

De **حُرُوفِ الرَّفْعِ** Horuſhimmaphi

He particule ut coprite ex duobus particulis Emma
 idest certē composita ab Enna et Ma, et sic formāt
إِنَّمَا, Ennamā, Et **إِنَّمَا** idē significat. Et

كَمَا significat se) Et كَأَنَّ eannamā, id est
 sicut. Et لَيْتَا ^{id est ubi} laytama. Et لَعَلَّ laallama
 id est forsā operari, Et بَيْنَا Baynamā id est
 interim, cōponitā a bayna id est inter et mā. Et
 بَيْنَا Baynā id est inter; Et أَيْنَا Aynā id est
 ubi, et ista dictio cōponitur cū mā أَيْنَمَا Aynama
 id est quocūq. Et كَيْفَا Kaypha id est quomodo
 Et aliquando cōponitur cū mā hoc modo كَيْفَمَا
 Kayphamā id est quomodo cūq. Et هَلْ Hal id est
 forsā interrogatiz, et أندوبيا. Et مَتَى Matā
 id est quādo, et sic in ista

De duobus particulis lau et laulā

Medue particule uibret لَوْ lau id est si et sic
 cōstruitur لَوْ لَأَكْرِمَنَّكَ لَوْ لَأَكْرِمَنَّكَ لَوْ لَأَكْرِمَنَّكَ
 si ueniret ad me faydo
 Ego honorare te. Et لَوْلَا laulā et sic cōstruitur
 et significat propter لَوْلَا لَأَكْرِمَنَّكَ لَوْلَا لَأَكْرِمَنَّكَ
 faydo honorare te, id est propter faydo ego non hono-
 10

note

De significationibus particulae **Ma**

Hec particula **Ma** habet novem significationes
que sunt quid. Interrogari, **ما صنع** Maanata id
est quid egisti. Et quicquid uti **ما صنع**
quicquid agis ago, et **ما كنت أأكل** quod non comedi
nisi panem, id est quod comedi est panem, Et significat
qualitatem rei, uti **ما رأيته** id quod est admirabile,
Et significat opus **ما صنعته** pervenit
ad me actus tua Et quae admirantur, uti a te dixi admi-
rati hoc est **ما أكرم زيداً** Maacrama Zaydan id est
quae est liberalis et nobilis Zayd, Et quando ponitur
in aliis dictionibus uti a te dictum est, Et negativum
id est non, de qua iam in vestris dictum est, Et quando ponitur
superflua ornamentum causa

De particula **En**

particula **En** habet quatuor significationes prima
est

De particula Ai

Particula **أَي** ai id est significat et qualis, et qualis
admirabilis **رَأَيْتُ قَرَسًا أَيْ قَرَسًا** in di equum quale equum
et similia

De particula Alā

Quādo additur littera Aleph in negati, que fit **أَلَا**
A ^{particula} **أَلَا** particule negatiue **لَا** tunc abe faciunt
أَلَا Alā, que est aliquando optati, ut ait poeta
أَلَا مَوْتُ يَبَاعُ فَاشْتَرِيهِ reperiturne mors ut
dibili, ut emācā, Et est optati etia

De particula negatiua لا

Particula negatiua **لَا** significat nō, et aliquando
nō est, et similia et cōstruitur cū nominatiuis et accu=
satiuis

De particula Ella que est nisi

Ha particula cōstruitur cū nominatiuis et accusati
uis sed melius accusatiuis, et exceptiua Et ^{particula} **عَلَّا** ex=
ceptiua

ceptive ut octo. Et آ , de qua iam dictum est
 Et عَ significat preter, et aliter et rennigeni-
 nis. Et سَ tenā, id est preter, et ista et hā
 servit de rivetibus in ج . et en. Et سَ suan. et idē
 significat. Et سَ sauaon id est tātū uic alia
 Et حَ Chala id est excessus, et hec particula est
 secūdu unos est uerbu et cōstruit in accusatiuo, et secū
 du alios est nom in declinabili particula et servit
 terminationi imperio Et أَ Ada idē sig-
 nificat et est secūdu forma et cōstructionē imperio
 Et كَ Hhāna id est abut, et uimiliaque
 ut componat ex particula mā et alijs uti est
 Maada, id est nō est, et sic uimilia.

De duobus particulis temporis uenientibus
 Particula مَ Modh et مَ Mondhu, quę ab e
 habet unā significationē, et significat spatium temporis
 preteriti, et servit terminationi in ج . uti in hoc ex

Emplopatet ^{ما رأيت} ^{مد يوم} ^{الجمعة} non uidi eū ad di
ueneris ^{ما رأيت} ^{زيداً} ^{متد} ^{تشر} Non uidi ^{زيداً} ^{متد} ^{تشر} ayda
ab uno mēse, et nē procedat

De alijs duobus particulis temporis

Sunt praeterea duae particulae uel uerba, quae significant
spatium temporis praeteriti; et sunt compositae uel bigratia
si uolumus significare tempus praeteritū id per actum et
dicemus ^{حينئذ} Hinayden id est tūc illo tempore
et est composita a ^{حين} Hine id est tempus, id est, quae
est pronome, et si uolumus significare diem praesens
tempus, et illius actionem dicemus ^{يوماً} yaumay =
id est illa die et si uolumus significare horam
^{ساعة} id est illa hora

De duobus particulis laudatis et uirginitati

Sunt praeterea duae particulae una laudatis quae est
^{نعم} que significat digne uel bene uti ^{نعم الرجل}
id est dignus uir uel bonus uir, et ista particula deducit

a نعمة, Neamate q̄ significat prosperitate, et gratia
 Viperantis vero est سبب. beca hoc est perime
 et deducit a سبب. Baate quod est infortunium et infa-
 licitas, et ne prosequatur

De particula Ami id est Heri

Adverbiū سبب id est Heri, quod se perderunt in s. quā-
 quā aliqui faciunt illud denere in A;

De particulis faciēti denere in à
 nomina et ut q̄ uidecū

Particulae quarto casu servientibus ut q̄ uidecū; Et ex illis
 ut uerbi, et aduerbia, et nomina, sed ponuntur in particulis
 quia loco particulis seruiunt Et ut nomē agēs et patēs

de quibus satis dictū est ضرب زيدا uerberauit zaidā

Et Almadarū المذار Almadarū, et est nomē de
 quia dictū est in principio huius operis, et uenit tertiu
 post uerbu preteritū et futurū, et se perderunt in a et

Anguā regitur a uerbo precedēti نصر نصر نصر

Navara est verbum presentis, et yarovu est futurum et
Navra, est nomen significans illam actionem, ut in dicto valet
loco infiniti: **ضرباً توجهاً** Dhara bahu ver=
beravit illu, Dhavba, id est verberatione, Mala vel
dolorosa, et Hec particula ponitur ad exprimendum effectum
vehementer, Et Averbia separativa et localia que sunt
Hec

De Averbij temporis que sunt duodecim

Averbia temporis sunt plurima sed hoc in loco ponuntur duo=
decim que sunt principalia, Et sunt **اليوم** Aliauma id
est hodie, et intelligitur a ortu solis usq. ad occasum.
Et **الليلة** Allaylata, id est hac nocte, et noctu, et vici=
lia Et **غدوة** Ghoduata, id est mane, adverbia=
liter Et intelligitur a ortu solis usq. ad meridiem
Et **بكرة** Boerata, id est mane, et intelligitur in
crepusculis usq. ad ortum solis Et **سحرا** Sahharan
id est diluculo, Et **غدا** Ghada id est mane

- Et intelligitur ab ortu solis usq. ad noctē de die uero
 post hodiē Et **عَمَّا** Amata id est obscure, hoc ē
 tempore obscuro. Et **صَبَا** Sabāhan, id est mane
 ab ortu aurore uel crepusculi uel solis usq. ad meridiē
 Et **مَآءَان** Maāan, id est uespero et intelligit ab occasu
 in solis usq. ad occasum crepusculi Et **أَبَدًا** Abadā
 id est semper at nūquā. Et **أَمَادًا** Amadān, id est
 sepe uel sparsim Et **حِينًا** Hīnān id est tempo-
 raliter Et sic prosequēdū in alijs similibus

De aduerbijs et prepositionib. localibus

- Aduerbia, et prepositiones locales sūt nedecim Et sūt
 hec **أَمَامًا** Amāma hoc est antē prepositio
 Et **خَلْفًا** Chalpha id est post et tān significat locū post
 terra. Et **قَدَامًا** Kodoama, id est ante, hoc est ante
 faciē Et **وَرَاءَ** Warāa, id est post, et significatio-
 nē habet superioris, Et **فَوْقَ** Fhauka id est su-
 per, Et **تَحْتَ** Tahhta, hoc est sub, et significat

subiectionē

7
8
9
10
11
12
13
4
5
6
7

subiectione Et **عند** Enda id est apud, et uenit
 etiam pro uerbo habeo quod Arabes uocant. Et **ما** Ma
 hoc est et, Et **أزاء** Azaa, id est Eregid, et ate
 Et **تلقاء** Telkaa id est Eregio id est significat ut
 superior. Et **حذاء** Hhedhaa hoc est proxime et
 eregio etiam, Et **هنا** Hona id est hic aduerbia
 liter, Et **ثم** Thama id est illic
 praeterea sepe uerba faciunt terminare in a id parti
 cipia, uti **جاء زيد راجيا** uenit Zayd equitas et
 uimilia Et in dictione **اثنان وعشرون غلاما**
 Eum uiginti pueros, sex regula terminationes in
 accidit in octo particulas, et uocatur exceptus de
 quia dictum est. septima est particula **لا** La id est
 non est et uenit terminationi in Actiu u, uerbig tui
 si sola ponitur, tunc uenit terminationi a. hoc modo
لا رجل في الدار La ragi la phi dawi id est non est ullus
 homo domi et quoniam reiterat tunc uenit terminationi in

a **نِعْمَةٌ**, Neamate q̄ significat prosperitate, et gratia
 Imperatoris, vero est **سُبْحَانُ**. beca hoc est perime
 et deducit a **سُبْحَانُ**. Baate quod est infortunium et infe-
 licitas, et ne prosequatur

De particula **Ami** id est **Hevi**

Adverbiū **سُبْحَانُ** id est **Hevi**, quod reperderunt in **J**. quā-
 quā aliqui faciunt illud dēnere in **A**;

De particulis faciēti dēnere in **ā**
 nomina et ut q̄ vidēti

Particulae quarto casu servientibus ut q̄ vidēti; Et ex illis
 ut verba, et adverbia, et nomina, sed ponuntur in particulis
 quia loco particulis serviant Et ut nomē agēs, et patēs
 de quibus satis dictū est **ضَرْبٌ زَيْدٌ** verberavi Zaidā
 Et **Almadarū** **الْمَدَارُ** Almadarū, et est nomē de
 quō iā dictū est in principio huius operis, et venit tertiu
 post verbū preteritū et futurū, et reperderunt in **a** et
 Anquā regitur a verbo procedēti **نَصْرٌ نَصْرٌ**

Nasara est verbum presentium, et yasora est futurum et
 Nasra, est nomen significans illam actionem, ut in dicto valet
 loco infiniti: **صربية ضرباً موجعاً** Dharabaku ver=
 beravit illu, Bharba, id est uerberatione, Mala uel
 dolorosa, et Hec particula ponitur ad exprimendum effectum
 uehementer, Et Auerbia temporalia et localia que sunt
 Hec

De Auerbij temporibus ut dixerunt

Auerbia temporis sunt plurima sed hoc in loco ponuntur duo
 denique ut principalia, Et sunt **اليوم** Aliauma id
 est hodie, et intelligitur a ortu solis usq. ad occasum.
 Et **الليلة** Allaylata, id est hac nocte, et noctis, et rini=
 lia Et **غدوة** Ghoduata, id est mane, aduerbia=
 liter Et intelligitur a ortu solis usq. ad meridiem
 Et **بكرة** Boerata, id est mane, et intelligitur in
 crepusculis usq. ad ortum solis Et **سكراً** Sahharan
 id est diluente, Et **غداً** Ghada id est mane

- Et intelligitur abortu solis usq. ad noctē de die uetero
 post hodie Et ¹⁰عَمَة Atmata idest obscure, hoc ē
 tēpore obscuro. Et ⁸صَبَا Sabāhan, idest mane
 abortu auroraē uel crepusculi uel solis usq. ad meridiē
 Et ⁹مَرَدَان Mardān, idest uespero et intelligit̄ ab occasu
 in solis usq. ad occasū crepusculi Et ¹⁰أَبَدَان Abadā
 idest temperat nūquā. Et ¹¹أَمَادَان Amadān, idest
 sepe uel spatiose Et ¹²حِينَان Hīnān idest tēpo-
 raliter Et nō prosequēdū in alijs uimilibus

De aduerbijs et prepositionib' localibus

- Aduerbia, et prepositiones locales sūt nedecim Et sūt
 hec ¹أَمَامَ Amāma hoc est antē prepositio
 Et ²خَلْفَ Chalpha idest post et tān significat locū post
 uera. Et ³قَدَامَ Koddama, idest ante, hoc est ante
 faciē Et ⁴وَرَاءَ Warāa, idest post, et significatio
 nē habet uersionis. Et ⁵فَوْقَ Fhauka idest su-
 per, Et ⁶تَحْتِ Tahhta, hoc est sub, et significat

7 subiectione Et **عند** Enda id est apud, et uenit
 8 etiā pro uerbo habeo qui Arabes canēt. Et **ما** Ma
 9 hoc est cū, Et **إزاء** Ezzaa, id est Eregio, et ate
 10 Et **تلقا** Telkaa id est eregio idē significat ut
 11 superior. Et **حذاء** Hhedhaa hoc est proximē et
 12 eregio etiā, Et **هنا** Hona id est hīc ad uerba
 13 hīc, Et **ثم** Thama id est illuc

4 preterea sepe prius facit terminare in a id parti
 cipia, uti **جاء زيد راجيا** uenit Zayd rāgias et
 inimica Et in dictione **اثنان وعشرون**

6 Emi uiginti pueros, sex regula terminationes in
 accidit in octo particulas, et uocatur exceptiua de
 quia dictū est. septima est particula **لا** Si est
 7 nō est et uenit terminationi in det in u, uerbig tū

si sola ponitur, tūc sequit terminationi a. hoc modo
لا رجل في الدار Laragiila phiddari id est nō est ullus
 homo domi, et qū reiterat tūc sequit terminationi in

u ut **لَا رَجُلٌ فِي الدَّارِ وَلَا امْرَأَةٌ** non est domi uir neq.
 mulier Et particula uocatis de qua in dicto est, que
 seruit utiq. terminatione a et u, que in nomine proprio
 et quando denotamus personam propria tunc uenit u alijs
 in locis ualeat A. Et partes uocatis sunt plurime sed pri-
 cipales que sunt **يَا** **يَا**, et **يَا** **يَا** **يَا** id est **عَي**, et **يَا**
هَيَا, id est ugnificat. preterea est particula que fit
 ob causam alicuius que ualeat gerundine quando additur
 aliquo uerbo, et dicitur **ان**. et quando ponitur abso-
 lute ad uerbali ter, sic ut **أَجَلًا**, **عَظِيمًا** id
 est honorifice et quando addit alio uerbo ex ephigra ti
قَامَ زَيْدٌ إِجْلًا لِعَمْرٍو surrexit et aidon ad honorem
 Amren, et nimilia, Est alia constructio que termina-
 tur in a quando est uocata ut **جَاءَ الْأَمِيرُ وَالْجَيْشُ**
 uenit imperator, et exercitur alie particule in
 predictis ut

De particulis faciendis uerba

De nomine in A.

1 Particulae facientes de nomine verba temporis praeteriti in
A. ut dece, et ut he أن annualis ut. hoc modo.

2 Et أحب أن يخرج ^{أحب أن يخرج} uoluit exire, et ita dictum rati de ista

3 Et كان ^{كان} negatiuum et de ista ita dictum in coniuga-
tionibus rati, Et كان ^{كان} id est ut, et coponit ab-

4 ista que est ^{كان} id est ut, et ^{كان} id est ut, et ^{كان} id est ut

5 ut ne, et ^{كان} id est ut, et ^{كان} id est ut, et ^{كان} id est ut

6 est quod dicitur, et ^{كان} que fit ^{كان} id est ut.

7 ^{كان} ueni ad te ut te uisitare, Et

8 ^{كان} Attā que hoc in loco significat ut, et de ista

9 etiam dictum est ^{كان} de reponit es phe. de qua ita dictum

10 est ^{كان} ueni et tibi bene aga, et

11 ^{كان} ueni et, est ^{كان} ueni et, et est ita rati

12 tractatum de illa Et ^{كان} id est ueni et tractatum

est de illa

De particulis facientibus nomina de nomine in J.

Particulae facientes nomina ad conuersionem in f. et in En ad

he ^{هـ} Men id est ex prepositione et est inceptus
de loco ad locum, et particularis, uti comedi panem, id est
partem panis, et superflua ponitur. Et ^{إلى} Alā

1

2

3

id est ad, et est terminus ad locum, et tempus, Et ^{عن} En
An id est de uel ab et secundu[m] relatiua, hoc modo.

^{أخذت العلم عن زيد} id est secundu[m] opinionem zayd. Et ^{على} Alā id est super =

4

et apud et contra. Et ^{في} Phi id est in et contra etiam

5

Et super et ad, Et ^{رب} Robbaque foris significat

6

et reple. Et ^{الباء} Alāu, id est littera Be et hoc no =

7

do fit ^ب et nequa[m] ponit diuisa, et significat conuersionem
re, id est in, et per et in, et instrumentalis, de qua in dictu

est, et inuocatis et superflua ponitur etiam ornamento
re. Et ^{الكاف} Alcajhu, id est littera cap h et sic fit

8

^ك Kā et nequa[m] sola ponit et est similitudinis, et abign
ponitur eleganter gratia Et ^{اللهم} Allāmu, id est

9

littera

Signū at̄t̄ annas̄ bi id est terminatio in a. habet quinq. notas
 que sūt. الفَتْحُ Alphathhatu id est nota alphathhi que
 est terminatio in a. et الألفُ Alalephu, id est littera
 Aleph. et الكسرةُ Alcaratu, id nota alearri que est f.
 et الياءُ Alyau que est littera Je. et quinta nota
 est حَذْفُ التَّوْبِ Hhadhfhummini, id est celsio
 littere nun q̄n est ultima in dictione

De signis notę uel uocalis alphathhi

Vocalis uel nota alphathhi erit signū terminationis in
 à in tribus locis. In nomine singulari, utي رأيت زيدًا
 uidi Zaydan, hoc est uidi uerbū preteritū, et postulat
 post se quartū casū, qui derivatur in a et an; uti hoc in loco no-
 mē propriū Zaydā qui est accusatiui casus. et in plurali
 fractionis, de quo iam satis dictū est, utي رأيت الرجال
 Rāayturregiāla, hoc est uidi hoēs, et Arregiāla est plu-
 ralis, fractionis, et accusatiui casus, qui derivatur in a, et
 حَذْرَتِ الكلابِ Dharratulehelāba id est uerbera-

nicanes, Alephaba est pluralis fractionis et quartae
 us, et sic de similibus nominibus. Et in verbo presertim
 non additur in fine illius ulla littera, verbi gratia additur illi
 nota lam, et non est in fine illius littera indicans dualitatem vel
 pluralitatem hoc est in primis et secundis personis et tertijs
 et in utroque genere ut **لَنْ يَضْرِبَ** lanyadhreba id
 est nequaquam verberabit, et yadhreba derivat in a pro-
 per particula tam et procedit in alijs hoc modo.

De signis litterae Aleph.

Littera aleph autem est signum terminationis in a. in
 nominibus sex ut **رَأَيْتُ أَخَاكَ** Nidi fratrem tuum et
 illa dictio Achaca est accusativus casus, cuius declinatio est
 in nominibus sex et sic in alijs nominibus quibus. et aleph haec
 in locis nota est pronocati alphathhi.

De signis vocalis vel notae alchesvi

Vocalis vel nota alchesvi quaequae est terminationis J.
 et valet e, et J. tamen servit terminationi a. in plurali

li foeminino perfecto uti **خَلَقَ اللهُ السَّمَوَاتِ** Chalaka alh=
hussamànati, id est creavit Deus coelos, et nomē plura=
le foemininū perfectū est Anamànati, et quarti ca=
ny, quia regitur a uerbo creavit, et desinit in s. et accusa=
tina desinit in a sed quia ne declinat hoc nomē uti patet
in declinationibus nominū, et hoc de causa seruit terminatio
in s. accusatio pro in a. et sic similia

De signis littere se

littera se etiā seruit terminationi in A. uti uocabitur a lites=
ri, et haec terminatio est intellectuāti, duobus in locis. In
duali nomine uti **صَمْتُ يَوْمَيْنِ** Someu yaumayni
id est ieiunari bi duo yaumayni est accusatiui casus, et duali
numeri, et signū accusatiui est littera se et penultima

et sic **رَأَيْتُ بَحْرَيْنِ** Raaytu Bahrayni id est uidi

duo maria, et similia. Et in nomine plurali masculi

no perfecto uti **نَصَرَ اللهُ الْمُؤْمِنِينَ** Nasarallahulmu=
meny'na. hoc est eunxit deus fideles, a mumenina
est

Est nomē plurale masculini generis perfecti, et quarticary
et littera se est ugnū aaryatini

De ugnis eiectionis littere nun

Littera Nun quicquid qn additur uerbo particula la que fa-
cit terminare in a. uti ^{لن} ^{يَفْعَلُ} Lan yashaala

hoc est nequaquam faciet illi duo et quia quādo habet nū
terminatur in futi ^{يَفْعَلَانِ} yashaalāni hoc est faciet
et sic in similibus

De ugnis terminationis in J. que est uocalis
alchevri id est J.

3

Diximus antea quod terminationes erāt quatuor apud Ara-
bes primā in ā secūdā in A et tertā esse in J. que hec
est et habet tria ugnia uel notas hec terminatio que est

^{الكسرة} Alchevratu que est uocalis alphasvi. et littera
Je que est ^{أليان} Alyān, et ^{الفحة} Alghathhatu
id est uocalis alphihi id est desinetia in a.

De nota seu uocali alchevri

Vocalis alchayri erit signū terminationi in *J*. sic *by* in *lo-*
1 *ci*, In nomine singulari declinabile uti **كَبْتُ بِالْقَلَمِ**

id est scribitur calamo, Alcalamu est calamus, et addita illi
littera *Be* que est signū instrumenti hac de causa fit ter-

minatio in *J*. propter *be* littera, de quadietibus infra. et

2 sic **مَرَّتْ بِرَيْدِ** abulami atē *zayden* id est *āce* domus

illius, vel *locū* ^{uti} *āce* morabatur, vel *unde* ^{uti} sedebat, et *zay-*

den terminatur in *en* propter litterā *Be* que significat

2 *āce* vel *per*. Et in plurali fractionis declinabili uti

est plurale nominis *āce* dictionū **كَبْتُ بِالْأَقْلَامِ** cata-

3 tu belacalami, hoc est scribitur calami, et nimilia. Et in

plurali foeminino perfecto declinabili uti **صِر**

أَتَفَعْتُ بِالْحَارِيَاتِ Antaphatu Belgiarati id inuenerit

litate, a mulieribus inuenitur, et istud nomē plurale regit

a *be* littera et terminat in *J*. hac de causa

De littera *Je* que est signū terminationi

in *J*.

Littera se erit in terminatione in *ſ*. tribus in locis. In
 nominibus quibus sex uti **مَرَّتْ بِأَيْتِكَ** Marawen Bea-
 bica id est abulani per locum unde ubicerat pater eius, Abica ha-

bet littera se propter litteram be additam, et sic procedit in
 alijs quibus nominibus. Et In dualitate, ut **مَرَّتْ**

بِالْأَثْنَيْنِ Marawen beletnayni abulani cum ipis

duobus, et similia, Et In plurali masculino perfecto, ut

تَحِيَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ Tahijaton ala l mumenina, salu-

supra fidelibus, et al mumenina est nomen masculinum plu-

rale perfectum, et regitur a ala id est super, et sic in similibus

nominibus De signo alphathki vel uocali
 alphathki, De terminatione in *coronati* que seruit termi-
 nationi in *ſ*.

Vocales alphathki seruit terminationi in *ſ*. in nominibus

indeclinabilibus, uti **مَرَّتْ بِسَاجِدٍ** abulani per tepla

et quia masagida est nomen indeclinabile et hac de causa

terminat in a, quia si foret declinabile diceretur in *ſ*.

uti

uti **مَسَاجِد** Bemasajedi, quia be facit terminare in
J. et sic in alijs simili bus

4

De terminatione in coronati

Nota algiemi facit terminare in coronati et habet
duo signa uel notas **السُّكُونُ** Assouinu, id est quies, et
In **الْحَذْفُ** Alkhadhshi, id est cecisione et quiescencia
littere nū uel littere defectiue que uult re, de quibus **كسرة**
satis dictū est, et ista quarta terminatio uocatur **الجزم**
Algiemi hoc est cecisioni, et **الْحَذْفُ** Alkhadhshu cecia
est cecio, sed apud grammaticeos est cecio unius littere ex litteris
quiescentibus uel defectiuis que uult re, scilicet **ألف** Aleph
et **واو** Van, et **الياء** Je, et ista re, uult defectiue et
quāquā littera nū nō ut defectiua tamē **عجبت** ex uerbi

De signo quietudinis

quietudo dictionū sit qñ ponitur supra litterā nota algiemi
mi que nō mouetur, quia caret motione, et hec nota ponitur
in medio et in fine dictionū, et hec quietudo erit signū

algiemi

Algies mi in verbo presertim quando non additur ei in fine una
 ex tribus litteris quiescentibus, ut **لَمْ يَضْرِبْ** lam yadhreb
 id est non uerberavit, et istud uerbum yadhreb terminatur in
 quiescenti, que est uiginti algies mi et regitur a particula
 ta que facit quiescentem, id est

De quiescentia litterarum in fine

quiescentia litterarum quatuor, etiam ipse est nota algies =
 mi, et hoc accidit in duobus locis. p.^a accidit in uerbis dis-
 fectiuis, ultime littere et tempore presertim, ut **لَمْ يَرْمِ**
 ta yarmi, id est non cecidit, quia yarmi regitur a lam. et
 hoc de causa quiescit illius ultima littera que est se quia
 scribitur. **يَرْمِي** yarmi quando non additur ei particula
 ta, et sic in alijs uerbis, ut in **لَمْ يَدَعْ** ta yadaa, id est
 non dimisit, et hoc in loco littera Ain habet nota algies =
 mi que illa facit quiescentem, quia quando non additur ei la
 scribitur **يَدَعُ** yadaa uocali in fine. Et in uer-
 bis quibus a quibus abiicit littera nun, ut **يَفْعَلُونَ**

yaphalona

yaphaluna, et quod additur illi particula tā tūc illa nun
quiescit et cū uti ^ل ^ت ^ف ^ي ^ف ^ع ^ل ^و tā yaphalu et vicinā
verbis similibus, et ita dictū est de quatuor terminationū
que capiunt nomina et uerba, nō dicēdū est de differentiā
terminationū et quod duplex sit, et de terminatione que fit uo-
calibus et de ea que fit litteris

terminatio duplex est

Prima terminatio fit per uocales uel motiones, ^{da} uero
fit litteris. Que autē fit motionibus est quadruplex
In nomine singulari et in plurali fractionis, et in plu-
rali foeminiū perfecto et in uerbo preteriti cui nō addit in
fine ulla littera, et hec oīa terminatur in ī et j. et ā. et
in quiescenti preterite que sūt plurale foeminiū per-
fectū quod habet pronominali alghathhi uocāle alcaari.
Et nomē indeclinabile quod habet pronominali alcaari
uocāle alghathhi. Et uerbu preteriti defectiui uidentur
ultima littera quiescentes pro signis alghathhi omi

Quæ terminatur litteris, etiam sunt quadruplices, in duali
 sex nominibus et una terminatio est uerbis prima est dualitas
 et plurale masculinũ perfectũ et nomina quæ sex et uerba
 quing. dualitas autem terminatur in u quoniam habet litteram aleph
 et in a terminatur et in j. quando habet litteram se. no-
 mina autem pluralia masculini generis perfecta termi-
 natur in u littera uau et in a et j. littera se. nomina
 autem quing. sex terminatur in v. littera uau et in h. littera
 Aleph et in j. littera se. Verba autem quing. terminatur
 in v. littera nu, et et in a et quiescit ab h. nu, id est ter-
 minatur in quiesce si quoniam eicitur ab illi littera nu, et hæc
 est diuisio terminationũ nominũ et uerborũ que est duplex
 et mutatio litterarũ et uocaliũ et hæc est summa omni ter-
 minationũ et non potui habere in summa exemplis quia uide-
 rimus omnia ut ante dicta

De cognitione declinabilium
 et indeclinabilium

Declinabilia cognoscuntur quoniam mutant terminationem, exempli gratia
هَذَا رَجُلٌ Hādha ragiolo, id est iste est homo, et
رَأَيْتُ رَجُلًا, et uidi hominem, et مَرَّتْ بِرَجُلٍ, et abulauit
ubi erat homo, hęc terminationes id est رَجُلٌ Ragiolo
et رَجُلًا ragiola, et رَجُلٍ rajiote, ostendunt clare quod no-
mē ut declinabile, et nomē declinabile uocatur apud
Arabes الْمَعْرَبُ Almodrabu, et indeclinabile uocatur
الْمَبْنِيُّ Almabniju, id est indeclinabile uel imobile
et formatu, quia al mabniju significat edificatu, et quia
edificiu nūquam mutat formā suā, haec de causa sic uocatur
et istud nomē nūquam mutat terminationē suā ut uidet ista
nomina هَؤُلَاءِ Haulaj id est isti, et حَاضِرَةٌ Hādha-
mi nomē mulieris propriū, et قَطَامٌ Phattami
nomē mulieris, et similia que non mutant terminationē
suā unquam. Et sciendū est quod omnes partes orationis sunt in-
declinabiles, praeter uerbu praesens, et nomina certa, et quando
declinamus nomina uel uerba hoc est ad differentia per-

sonorum et actionum, et ad manifestas actiones, et qualitates,
 et hoc de causa uocatur declinatio altera, uel est manifesta
 et declaratio. Et uideatur quod omnia uerba cuius uisus
 poris, quando non additur illis aliqua particula uocatur indec-
 linabilia, uti presentia, quod est indeclinabile secundum causam
 predictam.

De terminationibus partium orationis
 indeclinabilium

Partium orationis indeclinabilium, habet quatuor terminationes,
 que sunt in A. et in S. et in V. et in colonate, sed diffe-
 rentia indeclinabilium et declinabilium, est quod decli-
 nabilia, que libet dictio mutatur in A. et in S. sed indec-
 linabilia, neque mutatur, sed sepe manent in eodem A. et
 forma.

De indeclinabilibus dentibus in A.
 Declinabilia in A. et in S. ut Anna et
 et Enna, et iste due particule faciunt derivare

in ñ nomē substantivū, et in à adiectivū, et in ñ alia
similia de quibus suo loco, quia vel int̄ prepositiones
et veniunt accusativus, et dativus, et adverbia tēporis
et loci, et hæc de causa tractandū est de una quā
suo loco, et differunt inverte Enna et Anna, Enna po-
nitur in quatuor locis in principio periodi uti Enna Zayda
Kaymō **ان زيد قائم**, Ena est particula affirmā-
tiva, id est certe, Zayda nomē propriū substantivū de-
rivas in an, et Kaymō id est surrexerit et derivit in j. quia
est nomē adiectivū, et tota hæc phrasis significat certe
surrexit Zayd, secundo, quando addit adiectivus libertas,
et est dubia actio, uti **ظننت ان زيد قائم** hanāta Ena
Zayda la Kaymō, id est putavi Zaydā esse surrexerit
Tertio quando ponit̄ post iuramentū, hoc modo dicēdū
والله ان زيد قائم hoc est per deū surrexit Zayd
quā aliqui Grammatici ponunt. Anna post iuramentū sed
melius Ena. Quarto, quā ponitur post relatione uti

قَالَ زَيْدٌ اِنَّكَ عَمْرٌ مُسْتَلْقٌ dixit poyto quod Ambrōn āba=
 laruit, et sic in similibus in alijs partibus orationis fit ānā
 et ābo idē significat, et hec particule sunt sex que faciunt
 derivare substantivū in A. et adiectivū in u. vel on. et sunt
 Enna et Anna de quibus iudicū est, Tertia est لَكِي
 lāchenna, id est sed, et لَوَل forvitā optātij, et كَان
 choanā, id est sicut, et لايتا لَيْت id est utinā optā=
 tij, et hec sex particule faciunt derivare substantivū
 in A. et an. et adiectivū in u. vel on. sunt preterea
 necesse verba faciētia derivare substantiva in u. vel
 in on. et adiectiva in A. vel in an.

De verbis faciētibz derivare substantiva
 in u. et an. et adiectiva in A. et an.

Hec verba necesse ponuntur hic quia sunt defectiva
 et anomala, et quia constructio illorum est fere sicut in=
 declinabilia et sunt hec ^{rmo} ~~partes~~ ^{partes} ~~quod~~ ^{quod} ~~in~~ ⁱⁿ ~~declinabilia~~ ^{declinabilia} quia raro declinatur, ~~كان~~ ^{كان} cāna, id est

id est fuit et futurum illius est **يَكُونُ** Jacinum, et
 significat sepe **كَانَ** **غَفُورًا رَحِيمًا** id est sepe est
 Deus misericors, miserator, et nota dicitur ab illis, quod cana
 est adverbium temporis, et **اللَّهُ** id est deus, et regit a
 cana et derivatur in u, et **غَافِرًا**, est nome ad
 iectivum derivatur in ā et hic **رَاحِمًا**, et significat iā
 adverbium, uti **كَانَ الشَّيْءُ شَأْبًا** id est fuit tenax in=
 uenit Et **أَمْسًا** **أَمْسًا**, id est noctare uel uespere
 2
 rare, et illius futurum est **يَأْمَسُ** et signifi=
 cat proprie intrare in principio noctis et exoptū illius uenit
 predictū uti **أَمْسًا زَيْدٌ غَيْثًا** noctavit Zayd dines
 Zaydon nome substantiuū, et derivatur in on. et **غَاسِيًا**
 adiectiuū derivatur in an Et **أَصْبَحَ** **أَصْبَحَ** id
 3
 est manere, et futurum est **يُصْبِحُ** **يُصْبِحُ**, uti est
 4
أَصْبَحَ الْبَرْدُ شَدِيدًا id est māuit frigus uehementes, Et
أَصْبَحَ **أَصْبَحَ**, id est manere, sed difert iste a
 superiori quod superior significat manere abortu

Aurorę uq. ad ortu solis, et iste significat ortu so-
 lis uq. ad meridiem, sed est futurus Et ظل *zhalla*
 id est permanere, et id significat totu tempus duratū
 Et بات *Bata*, id est permanere, sed de nocte intelli-
 gitur tātū. Et صار *sāra* hoc est fieri uel eu-
 dere. Et ليس *laysa* id est nō est, et est negatio tē-
 porij presentij Et مازال *Mazāla*, id est nō desinit
 est cōpositū a mā negatiua et zāla id est desinere uel
 abesse. Et ما انفك *Māāphacca* idē significat
 et ad cōpositioe negatiua et uerbo phacca, hoc est dimi-
 ttere. Et ما بقي *Māphatta*, idē significat
 Et ما برح *Mābarakha* idē significat ut superio-
 res, Et ما دام *Mādama* cōposita a mā significas
 ad uerbiū tēporij, et est dū, et interī et dāmā hoc est
 frequētare, et hęc redē uerba uel particule faci-
 unt desinere nomina substantiua in u et on et nomi-
 na adiectiua in Act an. præter hęc ut chū dēē

uerba

أَعْرُوزٌ
أَعْرُوزٌ
أَعْرُوزَانِ
أَعْرُوزَانِ

وَالنُّونُ الْحَقِيقَةُ
Et in littera nun tenui

أَعْرُوزٌ
أَعْرُوزٌ
أَعْرُوزٌ
أَعْرُوزٌ

Et hoc modo coniungada ut imperativa ratione ut

مِثَالُ امْرِئٍ كَافِرٍ
Exemplum imperatiuis de fone

أَمْرِيانِ
أَمْرِيانِ
أَمْرِيانِ
أَمْرِيانِ
أَمْرِيانِ

أَرْمِينَانِ

وَبِالتَّوْبِ الْحَقِيقَةِ

Et in littera nū tenu

أَرْمِينَانِ
أَرْمِينَانِ
أَرْمِينَانِ

Et imperativū a lūy uerbi est huiusmodi et hoc
de casu trāscamus ad participia

مِثَالُ الْأَسْمِ الْفَاعِلِ

Exemplū nominij agentis

Dignās

غَاظٍ
غَاظِيَانِ
غَاظِيُونِ
غَاظِيِيَةٍ
غَاظِيِيَتَانِ
غَاظِيِيَاتُ وَغَاظِيِيَرِ

et hoc modo fit رَامِنِ Rāmen et رَاظِي رādhe

et cetera similia verba

مثال الاسم المفعول

Exemplū nominis patientis

Signatus

مَغْرُوبٌ
مَغْرُوبَانِ
مَغْرُوبِينَ
مَغْرُوبِينَ
مَغْرُوبَةً
مَغْرُوبَتَانِ
مَغْرُوبَاتٍ

Participia a horū hoc modo sunt ut a verbo parti-
cipio كَامٍ كَامَةٌ hoc est ei ues fit passiuū كَامِي
مَارْمِيون hoc est ei ues et كَامِي placatus et
conuictus et sic similia

Sini quartae coniugationi;

Quinta coniugatio

Hec uerba coniugationi quinta uocatur alla shiphur
hoc est resoluta uti in dicto est de illi; et ferunt

coniugata uti priore id est quartæ coniugationi; hoc
 modo **شوك** scianâ hoc est appare, et presens
 fit **يشوك** Jani, uti est uerbu predictum
طوك **يطوك** **يترك** Janâ yatûi
 hoc est phicare et similia que habet litteras uau.
 et sequentes, et uti imperativa sunt **أطو**
 Atâ et est phia et **أشو**, Esni hoc est ara
 et duplicatâ uti ut predicta **أطوين**, Eturâna
 et Esurâna **أشوين**, et participiâ actus non ha-
 bet sed passiuâ quod fit **مشوك** Mosuion, et no-
 nâ locale et temporale fit **مشوك** Mosuâ et
 instrumentale **مشوك** Mesua et passiuâ fit
يشوك scianâ yocianâ hoc est assatu
 est et uti similia ut **طوك** **يطوك** **يترك**
 Jotua
 Jotua

fini quintæ coniugationi

Sexta et ultima coniugatio

Verbum istud ex conjugatione etiam vocatur ubi
 prior **الْفَيْفُ** *Alloshihu* sed differentia est inter
 ea quod prior vocatur **الْفَيْفُ الْمُقْرَبُ** *Alloshi-*
phulmafrumū hoc est reuolutū sociatū vel
 iunctū quia habet ā bas quiescentes iunctas, et istud
 verbum ex conjugatione vocatur *alloshiphul-*
mashrifū hoc est reuolutū separatū quia habet
 quiescentes separatas que una ponitur in principio
 verbo et alia in fine hoc modo

مَثَالُ الْفَعْلِ الْمَاضِي

Exemplum preteriti verbi

erigere

وَقَامَ
 وَاتَّيَبَا
 وَاقْبَلُوا
 وَاقْبَلَا
 وَاقْبَلَا
 وَاقْبَلَا

وَقَيْتُ
وَقَيْمًا
وَقَيْمٌ
وَقَيْتُ
وَقَيْمًا
وَقَيْتُ
وَقَيْتُ
وَقَيْمًا

Et nisi ut declinada similia uerba quae uoy or sedet

مثال المضارع

Exemplis futuri et preteriti

يَقِي
يَقِيَانِ
يَقِيُونَ
يَقِيُوا
يَقِيَانِ
يَقِيْنَ

يَقِينًا يَتَّقُونَ يَتَّقِينَ يَتَّقِيْنَ يَتَّقِيْنَ

Et hic negatiua presentis et futuri et preteriti sic hoc
modo لا يَتَّقِيْنَ لا يَتَّقِيْنَ لا يَتَّقِيْنَ لا يَتَّقِيْنَ
yakj'a' et uicest ordo usq. ad fine

مِثَالُ الْمُرْتَكِبِ

Exemplum imperatiui eade p. one

Cripe

وَأَيُّكُمْ يَتَّقِيْنَ

وَالنُّونُ التَّقِيْلَةُ
Et adnus gravis in fine

فِي الْمَوَاقِفِ

فِي الْمَوَاقِفِ
فِي الْمَوَاقِفِ
فِي الْمَوَاقِفِ
فِي الْمَوَاقِفِ
فِي الْمَوَاقِفِ

وَالنُّونُ الخَفِيْفَةُ
Et adnus levis

فِي الْمَوَاقِفِ
فِي الْمَوَاقِفِ
فِي الْمَوَاقِفِ

Et si declinata ut alia uerba huiusmodi
sini, tunc te conjugationi
sini, secunde orationi parti

Tertia pars orationis

Sicut dictum est ad sufficiētiam de duobus partibus orationis que sunt nomen et uerbum secundum Arabes sed secundum Latinos sunt quatuor scilicet nomen pronomen uerbum et participium. Nunc uenimus ad tertiam que continet in se alias orationis quatuor partes id est prepositio aduerbium interiectio et coniunctio quas simul uocat Arabes **الحرف** Alphaphu id est extremitas quia est extrema inter uerbum et nomen et ut ait Azgogi est ista pars que non habet signa nominis neque uerbi quia non declinatur orationis indeclinabilia neque coniungatur. Sciendum autem est quod uerba et nomina Apud Arabes mutant terminationem et hac de causa uocatur ab effectu indeclinabilia uerbi **فيا** si facit terminare in a uocatur anan uerbi **النواصب** et uocatur etiam **حرف النصب** Alhoraphutnas bi et si

faciunt terminare in *suoratur* حروف الجر *Horu* =
phulgiari, et حروف التقص *Horiphulchaphshi*
 et uocatur *مختوصات الأسماء* *Machphudatulas-*
maj, Et qñ faciunt terminare in *V. tuc uora-*
tur *مرفوعات الأسماء* *Morphuatulasmaj* et
 حروف الضم *Horiphudhami*. Et qñ
 Erit terminatio in coronate que est nota alyegmi
 tuc uocatur *الجوائز*

De terminationibus nominum
 et uerborum

Hac terminatione nominum et uerborum uel diuinitia
 uocat Arabes *الأعراب* *Aleerabu* que est muta-
 tio ultimam uocalium uel coronatum, dictum et hec
 diuiditur in quatuor partes que sunt . *رَفْع* *Rasho*
 id est terminatio in *u.* uel in *on.* et *نَصْب* *Nasbo*
 id est terminatio in *A* uel in *an.* et *حَقْف* *Chaph-*
tho, que est terminatio in *J.* et in *En.* et *جَزْر*

Giagnò

Giāmon, hoc est terminatio in cōsonatē. Nominib⁹
autē sūt ex istis quatuor signis, uel motionibus tres
que sūt **الرَّفْعُ** Arraphū et **النَّصْبُ** Anasbū. et
الْكَفْزُ Alchaphdhu, neg. unquā datur nominibus
signū **الْجَزْمُ** Algizmi, hoc est nūquā nominatē
minatur in cōsonatē. Verbi autē sūt etiā ex istis
notis tres que sūt **الرَّفْعُ** Arraphū, et **النَّصْبُ** Anas
bū et **الْجَزْمُ** Algizmi, neg. illis unquā datur ter=
minatio in J. secūdu ordinē uerborū quādo ponitur
absolute, aliquādo uerba terminat in J. sūt genū
foemininū, uti **نَضْرَت** Nasartice, cōtra hoc respo=
det gramaticus Arabes, et dicūt illa terminationē ت
esse pronome significās genū foemininū, uti etiā
ت significās genū masculinū, et dicūt uerbu cōsta=
re, e tribus litteris, uti **نَضْر** Nasara, et eptere, litem=
re que in fine additur istis tribus litteris, dicūt illas
esse signa pronomina, et generū et numerorū, et hoc

de causa dicitur, ha non habere in se terminationem in
 J; aliquando uerbu terminat in coronate, illa coronas mu-
 tatur in J. **قَامَتْ** Kamat id est surrexit illa muli-
 er, et quando **هَـ** hec dicitio ponitur in principio periodi
 tunc mutatur in genus masculinum id est surrexerunt
 uti palma, **قَامَتِ الرِّجَالُ** surre Kamatit regiata
 id est surrexerunt homines, et illa coronas fit uocalis pro-
 ter uocalē sequēte ad auferēdā a peritate, et huiusmodi
 dicitur legitimum, et sequenti ^{my} apud Arabes.

De cognitione signorum terminationum

Terminationi in **ا** que uocatur illa terminatio **الرَّفْعُ**
 Adraphū, scilicet, et notę nomē dicitur. **الضمة** Adham=
 matum, sed ista differentia confunditur, et ponitur aliqua-
 do notę nomē pro nomine terminationis, et aliud nomē pro
 alio datur quatuor notę que sunt **الضمة** Adhamatu
 et littera uau. **الواو** et aluau. et aleph littera **الف**
 Valalephū, et nun littera **النون** et Annunu.

1
Nota autem **القائمة** Adhamati est signū termina-

tionis in u. quatuor in locis. In nomine singulari uel
ut masculinū uel ut foemininū utي **جاء زيد والفتى**

جاء { aydon ual phata, id est uenit } aydu et u-

ueni, } aydon nomē propriū uiri terminas in u dyp-

lex De qua regula dicta est superius qn nomē termi-

natur in u et on. Et est generis Masculini et Alphata

etiā est nomē indeclinabile et quia est in } aydu quod est

declinabile, et terminatur in u, etiā illa A. terminatio-

nis Alphata est u in intellectu nō secūdu pronūciationē

et **جاءت هند وحبلى** uenit Hendon et Hhob-

la Hendon est nomē propriū mulieris, fame forma illius

est masculina de qua diximus in loco terminas in u et

hhobla hoc est pregnas et est nomē indeclinabile uenit

aliud superior. et preponit terminatiōne in u alij quia

est nominatiu casus. Et in nomine plurali fractioni

ta in masculino quā in foem: ut **جاء الرجال الأسارى**

Hoc est. uenerunt homines et captiui. *Arregialu* est nomē
 plurale fractionis; cuius sigulare est **الرَّجُلُ** *Arregialu*
 hoc est homo, et *Alaiarā*, id est captiui; et est nomē plu-
 rale fractionis; cuius sigulare est **السِّيرُ** *Aiyron*
 et *ayron* sigulariter est nomē declinabile et pluraliter
 indeclinabile. **جَاءَتِ الْهِنْدُ وَالْعَرَاكُ** uenerunt ad
Alhonudu [et est nomē propriū plurale cuius sigula-
 re est *Hedōiā dictū*] et uirgines, et *Aladhārā* est no-
 mē plurale cuius sigulare est **العُزْرَا** *Aladhārā*
 id est uirgo, de plurali fractionis *ā* dictū est in loco. et
 quod *plax* ait. Et in plurali foeminino perfecto uti 3
جَاءَتِ الصَّالِحَاتُ hoc est uenerunt mulieres bonae et hoc
 in loco nota est *addhāmatu* supra litterā *te* et similia alia
 pluralia perfecta. Et in uerbo preteriti quando nulla littera 4
 additur in fine eibius, uti **يَضْرِبُ** *yadhrebu* id est uerbe-
 rat

De *se^{da}* nota terminationis; in u quae est uacua

Secunda nota terminationis in *v*. est الواو ^{لواو} id est littera

uau, et in signum terminationis in duobus locis, que sunt

hec. in nomine plurali perfecto. uti جاء الزيدون ^{جاءوا}

quia zayduna id est uenerunt homines habete nome plu-

rale zayduna, quia zaydo est nome proprium singula-

re, et quia ueniunt multi uiri eius de nominis dicit uenerunt

zayduna. et quia est nome plurale, et primi casus et

littera uau est nota primu casu significas hoc de causa po-

nit ea promotione, et quia nu est tatu signu numeri plu-

ralis. Et in nominibus sex de quibus iam dictu est uolo-

co et uol Abuca ابوك ^{ابوك} id est pater tuus, et uau

est nota huius nominis, et ea est pronome possessiua, et

ne in alij nominibus quibus reliquis

De tertia nota terminationis in *i* que est alesh.

Tertia nota terminationis in *v*. est الالف ^{الف} Alephum

id est littera alesh. et est signu in dualibus tatu nominu

uti جاء الزيدان ^{جاءوا} zaydani id est uenerunt duo

zayd

u in

i

2

homines habere, nome propriu z aidi et quia hoc nomen
duale habet est nome ages et primi cany, et aleph est sig-
nu dualis numeri ergo aleph est loco note a dani, qui
nu est nota numeritatu

De quarta nota terminationi in V. ge nun

Quarta nota terminationi in V. est **النون** Annu
nu id est littera nu que est signu uestis presentis
quando adducit illi pronomina dualitatis uel pluralitatis
uel pronome agubane secunda persone femi. et in hęc
quinque uerba **يَفْعَلَانِ** Japhalāni. id est faciunt illi
duo, et hęc nu est nota pronomini dualis masculini gene-
ris, uti dictu est in coniugationibus, et **تَفْعَلَانِ** Tapha-
lāni id est faciunt duo, et **يَفْعَلُونَ** yaphalūna
et **تَفْعَلُونَ** Taphalūna id est yaphalūna faciunt illi
plures, et taphalūna faciunt uos plures, et **يَفْعَلِينَ**
faciunt mulier. et sic procedet.

Designo **النصب** Anas bi hoz est terminationia.

2

Signus

10.11

littera tā, de qua iā dictū est, et fit **ل**, le nūquā pot
 nit diiuncta et servit possessivi, et dative, et est iurati
 qñ fit in admiratione, uti **ل**, quid est? quid fecit? quid?
 video? Et Nā et Je uti **وَأَوَّ**, et **وَأَلَّا** et
 Je iurati, et nō ut p̄ se ea modū et modū de quibz
 iā dictū est

De particulis faciētibz terminare verba
 in coronatam

Particulae faciētes terminare verba in coronatam
 vocatur **الجوازيم** Aljauāgemū, et sūt decē et octo
 Et sūt **ل** tā negatiua de qua iā dictū est in cōiuga
 tionibz Et **لَمَّا** tamā id est quādo, et hęc etiā mu
 tat tēpuz p̄sēs in p̄teritū, Et **أَلَمْ** Alām. id est.
 nonne? Et **أَلَيْسَ** que idē significat id est nōne?
 Et **أَمَّا** lamulāmū id est littera tā servit
 imperatiui tertie personę de qua iā dictū est in lo
 co, que etiā servit pro rogati, uti **لَتَغْفِرَ لَنَا**

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

ut nobis parcas et la significat ut, et significatione tā tā dif-
 fert. nō forma. Et لا negatua et seruit mādati ut 6
 ne facias et rogat, ut ne recedimittas. Et En ان 7
 id est nō conditionalis Et Ma لا negatua et affir- 8
 matua cā dictū de illius significationibus. Et من 9
 id est qui ut من يعمل سوءا يجزيه qui male
 agit illud dabitur ei in premium Et ما ما 10
 id est quādo, et est conditionalis quā prōdicat i agens nos
 etā agemus, Et اذا Adhā significat uic quic- 11
 quid et quādo, conditionalis, Et ان de qua cā dictū 12
 est superius, Et ما ما id est quādo uti 13
 ait poeta متى اضع الجماعة تعرفيني quādo
 deponā tyarā agnosce me, et est conditionalis Et ايانا 14
 Aiyāna id est quocumq. Et اين Aina id est 15
 ubi. Et اين اتيك ubique Et حيث Haythu- 16
 ma composita a حيث Hhaythu, id est ubi, et
 ma, et Hhaythoma id est ubique. Et ان 17

Annā id est Unde. Et 1 3 4, Ekā id est rīcō=
 ditionatij et quādo et ista particula tān apud poe=
 tas Arabes facit de cōnētra in cōlonatē, et sic proce=
 dedū secūdu hūc ordinē, in oibz regulis. postea
 cōponēdy est liber de uerbis et nominibus et de cōstru=
 ctione Elegati, et de orthographia Arabica de
 cōscribēdy Epistolis, et de Arte Metrica, et poetica
 et de atinētibz ad ista genera dīcēdy

et cōponēdy, et declarādy

Ca. y Deo

Finis Arabice Gramma

nice,

253 pp.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Caja C-97

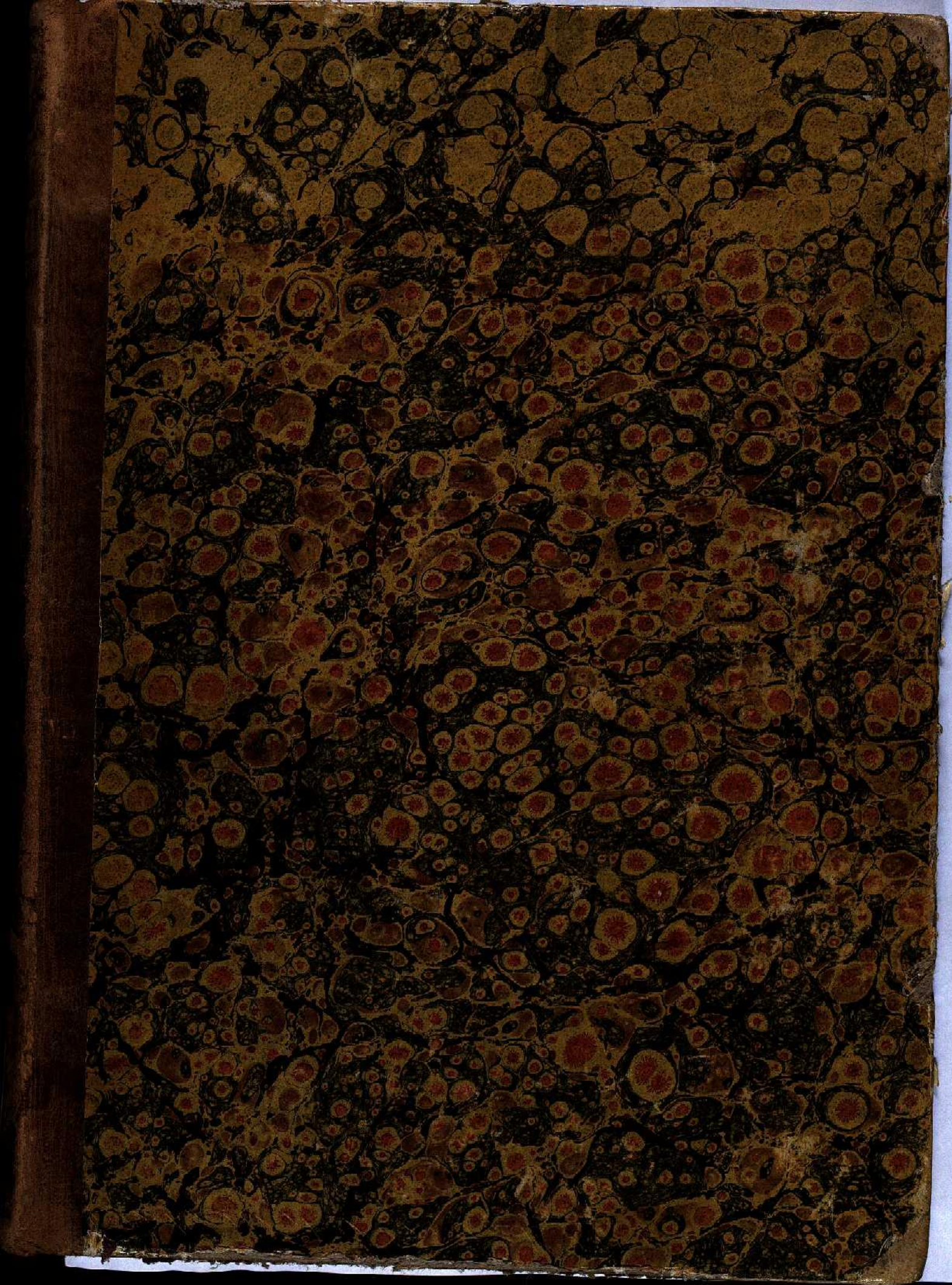
BIBLIOTECA DE LA
CASA DEL C

Est.: VII 5 m. 2-6.

3

7

~~8 = 150 - 1~~

GRAMATICA

ARABICA

UNIVERSIDAD

DE

Caja
C-97

7